Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXV, SERIA II, Nr. 9 324

6 PAGINI 30 BANI

JOI 17 MAI 1979

INTERVIUL acordat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU ziarului spaniol „EL PAIS"

După cum s-a mai anunțat, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, la 12 mai, pe Juan Luis Cebrian Echarri, directorul ziarului spaniol „El Pais", căruia i-a acordat următorul interviu :

INTREBARE : *Domnule președinte, este cunoscută politica externă independentă a României. Una din recentele dumneavoastră luări de poziție are în vedere crearea unei ample zone demilitarizate în Europa. Ar constitui adoptarea unei asemenea măsuri un prim pas în direcția desființării definitive a blocurilor militare ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România acordă o mare însemnătate problemelor dezangajării și dezarmării în general și, îndeosebi, în Europa. Avem în vedere faptul că pe continentul nostru s-au acumulat uriașe armamente, trupe militare, inclusiv armament nuclear, ceea ce constituie un pericol foarte serios pentru pace, pentru destindere, pentru dezvoltarea economico-socială a popoarelor. Pornind de la aceste considerente, apreciem că este necesar să se facă totul pentru a se opri cursa înarmărilor, pentru trecerea la măsuri concrete de reducere a cheltuielilor militare, de diminuare a efectivelor și retragere a trupelor străine de pe teritoriul altor state, de desființare a bazelor militare, precum și la alte măsuri care să ducă la realizarea unei dezarmări reale pe continentul nostru. În acest scop, avînd în vedere și existența celor două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia, care s-au creat, după cum se știe, în anumite condițiuni —, considerăm că ar avea o importanță deosebită realizarea unor zone demilitarizate, care să separe trupele celor două blocuri militare, ca un pas în direcția întăririi încrederii și creării condițiilor necesare pentru trecerea la măsuri mai hotărîte în direcția dezarmării, a desființării concomitente a celor două blocuri militare.

INTREBARE : *Domnule președinte, știm că România a dat o apreciere pozitivă inițiativei realizării negocierilor între Egipt și Israel pentru reglementarea situației din Orientul Apropiat. Cum apreciați actuala evoluție din această parte a lumii și care sînt, după părerea dumneavoastră, perspectivele de soluționare a situației conflictuale din această zonă ?*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat întotdeauna pentru o soluționare politică, pe calea tratativelor, a conflictului din Orientul Mijlociu. Am avut permanent în vedere realizarea unei păci generale, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, precum și la soluționarea problemei poporului palestinian pe baza dreptului său la autodeterminare, inclusiv prin constituirea unui stat palestinian propriu.

În situația creată în urma înțelegerilor dintre Egipt și Israel, considerăm că este necesar să se intensifice eforturile în direcția unei soluții globale. Noi considerăm că o pace trainică și justă în Orientul Mijlociu se poate realiza numai prin soluționarea și a problemei palestiniene, în spiritul celor arătate mai înainte.

Apreciem că ar fi necesar să se acționeze pentru realizarea unei conferințe internaționale, sub egida Organizației Națiunilor Unite, cu participarea tuturor celor interesați, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei, și — desigur — a celor doi copreședinți ai conferinței de la Geneva — Uniunea Sovietică și Statele Unite. În cazul în care părțile interesate ar dori, ar fi utilă participarea la această conferință și a altor state, care ar putea să contribuie la realizarea unei păci globale, juste și trainice, care să deschidă calea unei conviețuiri pașnice între toate statele din Orientul Mijlociu, pe baza egalității, a respectului independenței și integrității teritoriale, a colaborării reciproc avantajoase. O asemenea soluționare corespunde atît intereselor tuturor popoarelor din Orientul Mijlociu, cît și cauzei mai generale a destinderii și păcii internaționale.

INTREBARE : *În ce constă politica de destindere și cooperare pe care România dorește s-o promoveze în Balcani, zonă în care se află atît țări membre ale N.A.T.O., cît și ale Tratatului de la Varșovia ?*

RĂSPUNS : România acționează cu toată consecvența în direcția dezvoltării colaborării bilaterale și multilaterale dintre toate statele din Balcani. Aș dori să menționez că țara noastră întreține relații prietenești, de bună colaborare, și nu are nici un fel de probleme cu nici o țară din Balcani. Sîntem interesați să extindem aceste relații, să se ajungă cît mai curînd la soluționarea unor probleme litigioase — printre care problema Ciprului — pe baza tratativelor directe între părțile interesate.

Realizările de pînă acum permit să se aprecieze că sînt perspective bune pentru extinderea relațiilor de colaborare și cooperare în diferite domenii — atît bilaterale, cît și multilaterale —, dintre țările din Balcani, considerînd aceasta ca o parte a înfăptuirii securității și cooperării în Europa, a unei politici de destindere generală și pace.

INTREBARE : *Cum apreciați stadiul actual al relațiilor bilaterale ale României cu S.U.A. și U.R.S.S. ?*

(Continuare în pag. a V-a)

CÎMPIA ANUNȚĂ ROD BOGAT

Acum, hotărîtoare este ÎNTREȚINEREA CULTURILOR

Acum, cînd semănăturile de primăvară se preschimbă în lanuri, pe ogoare sînt multe lucrări de făcut. Ploile abundente din ultimele zile au stînjenit efectuarea prășitului dar au favorizat vegetația culturilor și în egală măsură creșterea buruienilor, ceea ce impune o mobilizare amplă a mecanizatorilor și cooperatorilor la întreținerea culturilor. Iată cîteva secvențe de muncă înregistrate de reporterii noștri în trei județe ale țării.

OLT. Se muncește în două schimburi, zi-lumină

Stadiul executării prașilelor evidențiază necesitatea creșterii ritmului de muncă în zilele următoare ; la sfecla de zahăr continuă prașila a II-a manuală, lucrare executată pe 7 000 ha ; într-un ritm bun se acționează la prășitul florii soarelui, efectuat mecanic pe 23 000 ha și manual pe 20 000 ha ; aflată încă la început prașila I mecanică la porumb, realizată pe 8 000 ha și manual pe 5 500 ha, devine prioritară.

Străbătînd tarlalele cooperativelor agricole din Drăgănești, Comani, Mărunței, Bălănești, Dăneasa, Gostavăț, unități aparținătoare de Consiliul unic agroindustrial Drăgănești Olt, observi că starea culturilor e bună. Icicolo, îndeosebi la porumb, au apărut „vetre de buruieni". „Tocmai de aceea — spune Ion Barbu, director S.M.A. Drăgănești Olt — ne-am îndreptat atenția spre executarea prașilei de corecție atît pe suprafețele neerbicidate cît și pe cele erbicidate. Putem raporta încheierea primelor intervenții la sfecla de zahăr pe 215 ha, executarea prașilei manuale pe toate cele 1 250 ha și a celei mecanice pe 200 ha la floarea soarelui. Porumbul, ce ocupă 2 100 ha, din care 1 500 sînt erbicidate pe rînd, îl vom erbicida acum fazial, concomitent cu prașila manuală și mecanică. ..Aflăm astfel că sectorul unic de mecanizare este prezent în această importantă acțiune cu măsuri precumpănitoare în balanța rezultatelor. La fiecare din cele 6 cooperative acționează cîte o formație de utilaje. Programul de lucru este strict : între orele 5 și 13, primul schimb pe tractor ; al doilea schimb preia utilajele între orele 13 și 20, adică pînă la căderea nopții. La întrebarea noastră privind necesarul de forță de muncă pentru acoperirea schimbului II, directorul S.M.A. și Iosif Mirea, inginerul șef al consiliului unic agroindustrial, precizează că prin revizuirea și repararea în timp scurt a combinelor „Gloria" au devenit disponibili circa 20 de mecanici care acum acționează pînă seara tîrziu la întreținerea culturilor. Aceste măsuri și-au dovedit eficacitatea prin faptul că aici îngrijirea culturilor se află într-un stadiu avansat, încadrîndu-se în perioada optimă de execuție.

NICOLAE GHELASE

SIBIU. Stadiul lucrărilor reclamă o mai amplă mobilizare a forțelor satului

Prioritare pe agenda de activitate a oamenilor regiunii din județul Sibiu stau în această ceas lucrările de întreținere a culturilor. La sfecla de zahăr, prașila I mecanică și manuală, îngreunată de ploi, a fost efectuată pînă acum pe o mică suprafață. Se lucrează paralel la protejarea plantelor răsărite, prin

(Continuare în pag. a III-a)

DIN CRONICA ÎNTRECERII

● **DESFĂȘURÎND O ACTIVITATE SUȘTINUTĂ VIZÎND DEZVOLTAREA ȘI MODERNIZAREA CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE**, înzestrarea abatajelor și altor locuri de muncă din subteran cu noi mașini și instalații, unitățile Combinatului minier **VALEA JIULUI** au depășit planul de investiții aferent perioadei care a trecut din acest an cu peste 45 milioane lei. Au fost montate și puse în funcțiune complexe de susținere mecanizată a lucrărilor miniere și de tăiere mecanică a cărbunelui, instalații de transport pe benzi de cauciuc și alte utilaje de mare randament. La mina Lupeni, cea mai mare exploatare de cărbune cocsificabil din acest bazin, s-au executat lucrări de investiții peste plan în valoare de 1,6 milioane lei și s-au efectuat suplimentar peste 300 ml lucrări de pregătire.

Cu rezultate bune în acest domeniu se prezintă și unitățile din bazinul Poiana Ruscăi, aparținînd Întreprinderii miniere Hunedoara, care au executat de la începutul anului un volum suplimentar de construcții și montaje evaluat la peste 2 300 000 lei.

● **CONSTRUCTORII DIN CADRUL GRUPULUI DE ȘANTIERE PENTRU LUCRĂRI HIDROTEHNICE** care acționează pe șantierul Portului mineralier al Combinatului siderurgic **GALAȚI** au pus în funcțiune un nou și modern utilaj de mare productivitate. Este vorba de cea de a doua platformă plutitoare de vibrare, destinată executării infrastructurii de coloane pe diametru de 2 metri. Folosirea instalației cu o gabară de 1 000 tone — o noutate absolută în construcțiile hidrotehnice — va contribui la creșterea ritmului de construcții și montaj la cea de a treia etapă de construcții a portului mineralier gălățean, etapă ce se va finaliza în cursul acestui an, asigurîndu-se astfel sporirea numărului de nave operate și mărirea considerabilă a cantității de minereu pentru furnalele combinatului gălățean.

● **OAMENII MUNCII DE LA ÎNTREPRINDEREA DE PRELUCRARE A LEMNULUI DIN ORAȘUL VASLUI** au înregistrat noi succese de prestigiu. Bilanțul realizărilor obținute în perioada care s-a scurs de la începutul anului consemnează o producție marfă, peste prevederi, de aproape 3 milioane lei, o producție netă suplimentară în valoare de circa 2 milioane, indicatorii producției industriale și fizice fiind și ei depășiți cu 1 și, respectiv, 1,3 la sută. Concomitent cu sporurile amintite, au fost asimilate și introduse pe fluxurile de fabricație noi sortimente de mobilă și mobilier, cu indici superiori de calitate și funcționalitate, care au ridicat ponderea produselor noi și reproiectate la peste 75 la sută în ansamblul întregii producții marfă.

De remarcat că în aceeași perioadă, prin reducerea cheltuielilor materiale la mia de lei producție marfă, s-a obținut un beneficiu suplimentar de 2,7 milioane lei.

În pagina a 3-a

● SUB SEMNUL UNEI EFICIENȚE SPORITE — ORIENTĂRI NOI ÎN VALORIFICAREA ȘI UTILIZAREA RESURSELOR ENERGETICE

Să reducem consumul de energie și combustibil încorporat în materialele de construcții (II)

BLOCURILE CERAMICE o soluție valoroasă, abandonată sub... „un bloc" de hîrtii

(Despre o realizare, rămasă încă în stadiul experimental, a Întreprinderii de produse ceramice „Mureșeni" din Tg. Mureș)

● O SARCINĂ PRIORITARĂ PENTRU FIECARE COLECTIV MUNCITORESC — FOLOSIREA LA CAPACITATEA MAXIMĂ A MAȘINILOR ȘI UTILAJELOR PE ÎNTREAGA DURATĂ A ZILEI DE LUCRU

Cît se produce în schimbul III?

(Ce relevă în această privință o analiză întreprinsă recent la Întreprinderea de rulmenți Bîrlad)

viața și faptele frumoase ale țării

Pe Olt, rîurile curg așa cum hotărăsc oamenii

Ceasurile trec parcă mai greu ca de obicei cu toate că pregătirile au fost încheiate de mai multe zile. Pe toți îi stăpînește o anume neliniște deși momentul, așteptat cu mare emoție de toți constructorii, nu mai constituie nici măcar o premieră. Mulți dintre oamenii aflați acum pe schelele hidrocentralei, în cabinele macaralelor înalte sau ale buldozerelor ce așteaptă aliniate semnalul de pornire, au mai trăit în ultimii ani de nenumărate ori asemenea clipe, la Goranu, apoi la Dăești și Băbeni, la Riureni, Govora — locuri însemnate cu lumină pe harta patriei — acești oameni, cu chipurile arse de soare, bătute de vînturi și de ploi, în ochii cărora scînteiază acum luminile unei mari bucurii, sînt aceiași cu cei care au modificat, mutînd din loc munți, schimbînd cursuri de apă, sfredelind stînci, geografia, neclintită de mii de ani, a Văii Oltului și a Lotrului. Ei sînt cei care au deschis, albastru spre cer, ochii frumoși ai lacurilor în care se oglindesc limpede dealurile acoperite cu livezi ale Vîlcii, înălțimile Coziei, lanurile bogate semănate în lunca bătrînului Alutus. Și, totuși, după atîtea încercări, după ce mulți dintre ei au văzut, atunci la pornire, rotindu-se turbinele hidrocentralelor de la Porțile de Fier și Lotru, de la Argeș — locuri mîndre, înscrise în biografia lor de constructori, de făurari ai luminii, după toate astea momentul devierii Oltului, aici la Călimănești, unde se ridică semețe temeliile unei noi hidrocentrale, este trăit cu aceeași emoție și bucurie cu care se întîmpină o mare victorie, o nouă izbîndă.

Devierea apelor Oltului are loc cu aproape o lună mai devreme decît se prevăzuse. Dacă nu cădeau atît de multe ploi în ultimele săptămîni putea fi realizată încă din a doua jumătate a lunii aprilie. „Debitul rîului a fost prea mare — ne spune inginerul Gheorghe Grigorcea, șeful șantierului „Olt-Defileu" — și dacă ne grăbeam însemna să riscăm. Oricum noi nu am stat degeaba, am montat aici toate utilajele de care avem nevoie, cofrajele și toate instalațiile necesare începerii excavațiilor la fundația barajului și a centralei electrice. Batardoul principal este și el terminat, așa că imediat ce va fi mutat cursul rîului vom avea deschis un front larg de lucru și asigurate condiții pentru devansarea predării la montaj a centralei".

Pentru cîteva minute, discuția aprinsă purtată prin intermediul aparatelor de emisie-recepție, între cei care pregătesc acțiunea de deviere, se întrerupe. Se aud apoi cîteva întrebări urmate de confirmări scurte, după care, la semnul făcut de maistrul Ion Obrocea, unul din veteranii construcțiilor de hidrocentrale din țara noastră, mai multe buldozere, cu lamele adînc înfipte în prundul rîului, înaintează ridicînd în calea apelor maluri de nisip și pietre. Obișnuit, de acum, cu asemenea încercări, Oltul ascultă blînd de oamenii care îl călăuzesc pe albia albie, săpată de ei. Sau poate că este numai o impresie, de fapt, experiența oamenilor, priceperea cu care ei execută asemenea acțiuni fiind „cheia" cu care se închid „porți" în calea șuvoaielor puternice de apă.

Curînd, tumultul iscat de valurile înalte ale rîului, ce pare o clipă nedumerit de noile sale

NICOLAE MILITARU

(Continuare în pag. a II-a)

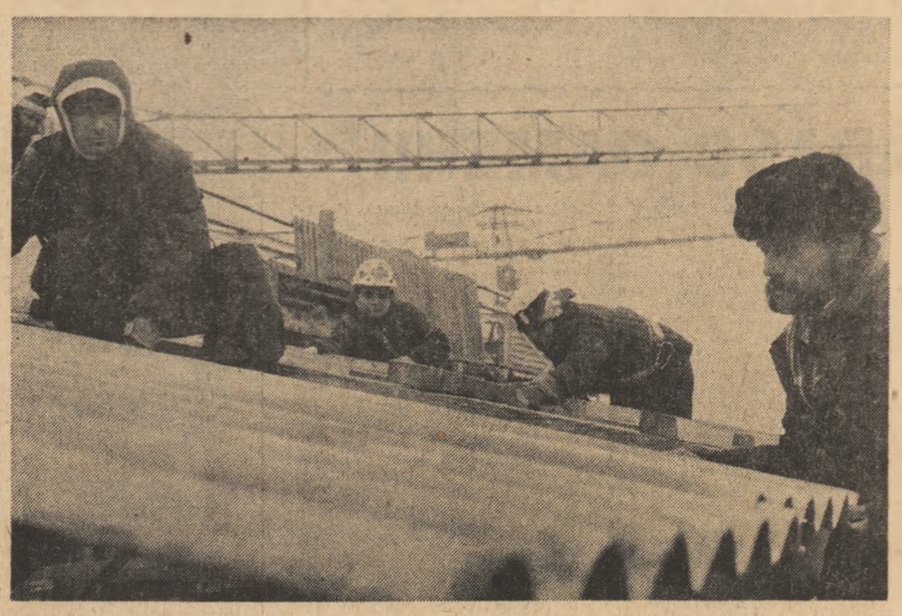

La Giurgiu, pe acoperișul halei principale a combinatului chimic, șeful de echipă Dinu Zamfirescu, alături de Pavel Ganea, Marin Mangeac și Florin Pană, tineri constructori, lucrează la cota maximă.

Într-o vreme a apropierii de vară, luna mai înseamnă în orașul de pe marginea Dunării timpul construcției, timpul verticalității. Timpul adevăratei tinereți.

Tinerețea nu e o vîrstă care se inventează la Giurgiu. Este vîrsta, de fapt, a unui oraș care, trecut prin „furcile caudine" ale istoriei, știe să întinerească prin fiecare zi, să renască prin fiecare tînăr ce pune o piatră la temelia orașului de mîine.

Foto : V. TANASOF

Examenele de maturitate

Care este de fapt semnul distinctiv al maturității unui tînăr de azi ? Opțiunea pentru o activitate utilă ? Prezența sa, întotdeauna, cu brațele și gîndul acolo unde este nevoie mai mare de el ? Să nu fie niciodată o povară pentru nimeni, ci, dimpotrivă, un sprijin, o nădejde ?

— În primul rînd trebuie să ai un ideal, opinează tînărul Ion Ilinca, sculer-matrițer în secția de sculărie-autoutilare a Întreprinderii de Utilaj Chimic „Grivița Roșie" din București. Să-ți propui tot timpul ceva unde să ajungi. Dar nu numai să-ți propui. Trebuie să te și străduiești să realizezi ceea ce ți-ai pus în gînd.

— Ion Ilinca ce și-a propus, de pildă ?

— Să stăpînească cît mai bine meseria pe care și-a ales-o.

— Ce înseamnă meseriaș bun?

— Să dea randament acolo unde lucrează. Să realizeze producție de calitate.

Să notăm că răspunsurile simple ale lui Ion Ilinca sînt susținute de proba faptelor sale. S-a angajat în întreprindere în 1971, după terminarea școlii profesionale. S-a înscris apoi la liceul seral. Apoi bacalaureatul. Cu un an în urmă și-a înscris în palmares un loc I pe sector și III pe Capitală, în cadrul „Olimpiadei lăcătușului". Acum se pregătește pentru admitere la Politehnică. Un drum drept, fără ocolișuri, cu opțiuni ferme în profesiune, în viață.

Alexandru Lazăr, maistru principal în secția de Prelucrări mecanice, secretarul organizației de partid nr. 5, ne împărtășește din experiența lui de 45 de ani, dintre care 29 petrecuți în întreprindere.

— Tinerii constituie și la noi majoritatea. Circa 85 la sută. Cum sînt ? Așa cum îi știm pretutindeni. Bine pregătiți. Entuziaști. Dornici de afirmare. Faptele îi deosebesc. Unii îți mai dau și de furcă. Mai mult sau mai puțin. Mă interesează să surprind în special momentele în care tînărul se luptă cu sine însuși, cînd are de făcut o alegere și nu se poate încă decide. Atunci are nevoie mai mare de înțelegere, de un sfat competent.

— De exemplu ?

— Am căutat mereu să cunosc la tinerii cu care lucrez anturajul în care își petrec timpul liber, relațiile lor din afara uzinei. Potrivit zicalei : „Spune-mi cu cine te împrietenești, ca să-ți spun cine ești !" Într-adevăr, nu întotdeauna prieteniile sînt bine alese, nu întotdeauna acestea exercită o influență binefăcătoare asupra tinerilor. Să mă explic. Un tînăr de la noi era la un moment dat foarte frămîntat. Motivul ? Voia să plece la o întreprindere din apropiere. I se promisese acordarea unor avantaje în plus... Ne părea rău să plece, de ce să n-o spun. Aici învățase meserie. Aici crescuse. Fusese și stimulat cu diferite ocazii. De curînd primise și casă. Lui i se părea însă că acolo va avea mai multe posibilități... Am stat de vorbă de cîteva ori cu el. A discutat și secretarul organizației U.T.C. I-am spus foarte deschis părerea în legătură cu ceea ce vrea să facă. I-am explicat care sînt posibilitățile lui aici. Părea de neînduplecat. Cînd credeam că nu mai e nimic de făcut, surpriză. A început să cedeze.

— Ce se întîmplase ?

— Aflase și părerea celorlalți colegi, care nici ei nu erau de acord să plece.

— Deci colectivul...

— Da, dar eu altceva vreau să subliniez. Consider că și el a ajuns la un grad de înțelegere matură. Și-a dat seama mai bine de ceea ce îl leagă de noi, de colectivul în care s-a format. De atunci eu pun bază mai mare pe el. Se poate conta pe el. Că viața nu înseamnă să alergi după tentații, după promisiuni. Așa cum nu pot deloc să-i înțeleg pe unii...

Aici ne străduim să-i învățăm pe tineri nu numai meserie, dar să le transmitem și dragostea față de întreprindere, de mașină, de lucrul pe care-l produc. Îi sprijinim să se afirme în continuare, să prindă încredere în forțele proprii, că pot să facă ei înșiși ceva, că ei sînt cei care vor lua locul nostru, al celor mai în vîrstă. Îi învățăm să fie pătrunși de spiritul zilelor noastre. Semnele maturizării lor ? Sînt multe. Pentru mine strungarii Paraschiv Urloiu, Florea Marin sau Gheorghe Bonciu au devenit maturi din momentul în care am putut să-i consider înlocuitori de nădejde.

Există într-adevăr în acest proces evolutiv neîntrerupt al maturizării tinerilor un sens major, în funcție de care se structurează toate celelalte aspecte : este vorba în fond de modul în care tinerii parcurg drumul spre a deveni ei înșiși, modul în care se afirmă noile generații, schimbul de mîine.

IOAN POPA

ziariștii colaboratori NE SCRIU

DE NOTA 10

La Liceul industrial de petrol din orașul Videle, județul Teleorman, numele elevului Preda Ion este cunoscut de toată lumea: colegi, profesori, maiștri, pedagogi. Nu numai că învață foarte bine — a îmbogățit anul școlar trecut cu cea mai mare

medie —, dar, așa cum ne spunea tovarășul profesor Ion Marin, îndrumătorul organizației U.T.C., este și un model de comportare, un om de atitudine, remarcându-se în mod deosebit și în cadrul activităților organizate de U.T.C. Pasionat de istorie, a câștigat prima sesiune unei concursuri de acest gen la care a participat, culminând cu obținerea premiului III și premiului special al Societății de științe istorice din R.S. România la fazele pe țară ale concursului olimpiadei de istorie.

N. DOBRE

Elena Cioată, muncitoare la Întreprinderea de tricotaje „Zimbrul" din Suceava, fruntașă în întrecerea socială, a realizat împreună cu alte colege de muncă un nou model de tricotat jaquard. În imagine, tânăra fruntașă realizează pe mașina Odzi modelul creat.

Foto: ELISABETA BOCA, secretara comitetului U.T.C. — Întreprinderea de tricotaje „Zimbrul" — Suceava

NOI SUPRAFEȚE ÎMPĂDURITE ÎN ZONA NEAMȚULUI

Pînă la 15 mai a.c. au fost împădurite noi suprafețe în zona Neamțului: 1 250 ha în fondul forestier de stat, 90 ha în fondul forestier comunal și alte zeci de hectare în terenuri degradate, inapte pentru agricultură. Răsinoasele ocupă peste 70 la sută din totalul împăduririlor, specii productive și de mare importanță industrială. De exemenea, s-au plantat și se vor mai planta plopi, de-a lungul drumurilor județene, comunale și forestiere pe o lungime de 30 km. Fruntașe în acțiunile de împădurire din această primăvară sînt localitățile Răucești și Tg. Neamț. Importanța în această acțiune este desigur participarea entuziastă a tuturor locuitorilor județului care au prestat zile de muncă patriotică dar și sentimentul de dragoste și grijă față de „aurul verde", sădit în sufletul participanților, preocuparea pentru mai bună gospodărire și apărare a acestui bun național care este pădurea.

NELU MANOLE
C.F.S. Sărinești — Neamț

PROFESORUL ȘI STUDENTUL

factori cu valoare egală în ecuația educațională

— Am remarcat o preocupare sporită pentru o mai intensă participare a cadrelor didactice din Centrul universitar Cluj-Napoca la activitatea educativă desfășurată în rîndul studenților. Ce criterii aveți în vedere în realizarea dialogului profesori — studenți?

— O să mă refer deocamdată în primul rînd la aceste criterii: acela ca un rol hotărîtor în activitatea educativă desfășurată în colectivele studențești revine studenților membri ai asociațiilor studențești comuniști. Și-ar câștiga cu greu locul în acest cadru educațional sfaturile și îndrumările venite de la catedră. Experiența arată că au eficiență numai acele acțiuni pe care cadrul didactic le inițiază în mijlocul studenților. Va avea audiență la studenți numai profesorul care knoește să discute cu ei de la egal la egal.

— Care este sensul real al expresiei „de la egal la egal"? Pentru că studentul învață de la profesor și nu invers...

— Cînd am făcut această afirmație am avut în vedere un fapt pe care noi, în cadrul comitetului de partid, l-am discutat de mai multe ori. Mă refer la ceea ce în ecuația educațională profesorul și studentul să fie factori cu valoare egală. Adică fiecare să fie un subiect activ; fiecare să-și manifeste în mod egal forța de inițiativă.

— Și cum rezolvați aceste probleme? Vă adresez întrebarea pornind de la ideea că în această privință instrucțiunile și directivele nu pot avea prea mare eficiență.

— Nici nu ne bazăm pe instrucțiuni și directive. Personal nu cunosc un domeniu în care birocrația să fie mai dăunătoare ca în educație. De aceea ne spunem cuvîntul prin acțiuni concrete. Comitetul de partid al centrului universitar desfășoară în prezent o adevărată ofensivă pentru a întări poziția reprezentanților studenților în forurile universitare de conducere: în senate, în consiliile profesorale, în comitetele și birourile de partid din institute și facultăți. Totodată acționăm pentru o participare în masă a cadrelor didactice la adunările asociațiilor studenților comuniști, cadru democratic în care studenții discută atît problemele lor cît și cele referitoare la întregul proces de învățămînt. Pot să afirm că în prezent în Centrul universitar Cluj-Napoca nu există acțiuni desfășurate de asociațiile studenților comuniști la care să nu participe un mare număr de cadre didactice. Aici dialogul nu se mai poartă de la înălțimea catedrei. Profesorul participă ca invitat al studenților.

— Ați amintit despre colaborarea în activitatea de cercetare științifică. Am găsit multe lucruri bune în facultățile din Cluj-Napoca. Dar am întîlnit și cazuri în care studenții adună date sau realizează calcule pentru lucrările cadrelor didactice.

— Mai există astfel de tendințe, dar ne străduim să le anihilăm prin diversificarea activității de cercetare științifică. La sesiunile cadrelor didactice numeroși studenți sînt invitați cu lucrări proprii. Iar în colectivele mixte de cercetare studenții primesc responsabilități concrete: ei devin astfel parteneri ai profesorului și nu adunători de date. Mai mult decît atît, un mare număr de cadre didactice participă la activitatea cercurilor studențești.

— Care credeți că este factorul cu cea mai mare eficiență în dialogul profesor-student?

— Exemplul personal!

— Al profesorului?

— M-am referit la profesor. Dar și studentului i se cere să dea un bun exemplu personal. Un colectiv studențesc care își trăiește cu adevărat tinerețea, care vibrează la tensiunea proprie vîrstei și care dezvoltă un climat de autoexigență va determina implicit și conduita cadrului didactic. Un astfel de colectiv va impune să fie tratat de la egal la egal.

Convorbire cu conf. univ. dr. ION DELEANU,
secretarul comitetului de partid al Centrului universitar Cluj-Napoca

— De ce ați accentuat pe exemplul personal al profesorului? Sînt probleme în această privință? Sînt cazuri în care nu apare semnul egal între ceea ce spune și ceea ce face profesorul?

— Un lucru este clar: profesorul trebuie să fie model pentru studenți. Dacă profesorul îndeamnă la muncă, el trebuie să fie cu adevărat un truditor; dacă îndeamnă la creație științifică, trebuie să fie un creator eficient; dacă îndeamnă la o înaltă conduită, trebuie să dea dovadă de o comportare exemplară. Sintetizînd, el trebuie să aibă autoritatea morală de a se adresa studenților. Or, ca să dau un singur exemplu, ce autoritate morală are profesorul pentru care prezența la curs nu înseamnă altceva decît... două ore de lectură cu glas tare. Dialogul cu studenții este exclus. El dialoghează cu foile din care citește.

— Considerați necesar ca dialogul cu studenții să se prelungească și la curs? Mai concret: pledați pentru un rol activ al studentului în timpul cursului?

— Pedagogia monologului este acum depășită. Învățămîntul modern înlocuiește discursul profesorului prin dialogul cu studenții.

— Ce i se cere deci profesorului și ce anume studentului?

— Profesorului i se se cere să realizeze o prelegere selectivă și problematizantă. Adică să nu recite cursul ci să sublinieze ideile principale. Și mai ales să ridice probleme. Să-l incite pe student să pună întrebări și să răspundă deschis la toate întrebările ce i se adresează. La rîndul lui, studentului i se cere să nu facă un adevărat tur de forță pe cîteva zeci de pagini de caiet, notînd cuvînt cu cuvînt ceea ce spune profesorul. Important este ca el să gîndească, să-și pună probleme, să discute cu profesorul despre aceste probleme. Cursul trebuie să devină o dezbatere.

— Înțeleg că purtăm o discuție teoretică.

— Nu. Toate aceste idei izvorăsc din practică. Sînt profesori în centrul nostru universitar care le aplică cu foarte bune rezultate. Forța de atracție pe care astfel de profesori o degajă în colectivele studențești este deosebit de mare. Trebuie să spun că studenții îndrăgesc disciplinele respective. Dealtfel, obțin și calificative foarte bune. Pentru noi problema este de a generaliza aceste practici în pofida unor prejudecăți, a conservatorismului sau comodității.

— Ce semnificație are expresia „discipline-problemă"?

— Unde ați auzit-o?

— La Universitate. Mi s-a spus că o dezbatere pe această temă a avut loc la nivelul comitetului de partid al centrului universitar.

— Am analizat într-adevăr activitatea desfășurată în cadrul unor discipline la care procentul de promovabilitate este sub orice așteptări. Apare aici problema dialogului profesor-student. Analiza a dovedit că la aproape toate aceste discipline nu exigența sporită a cadrelor didactice este cauza rezultatelor slabe. Sînt în centrul nostru universitar profesori cu adevărat exigenți, aș spune chiar foarte exigenți, la care cei mai mulți studenți au luat note de 9 și 10. La disciplinele despre care discutăm studenții consideră atitudinea cadrelor didactice abuzivă, în sensul unei neconcordanțe între ceea ce li se pretinde și ceea ce li se acordă. Analiza a evidențiat lipsa unui efort real din partea cadrelor didactice respective de a comunica efectiv cu studenții, de a vedea ce opinii au ei despre cum se predă, despre calitatea cursurilor. Studenții au și ei partea lor de vină. Rolul activ al studentului nu poate avea un cadru limitat de desfășurare. Exemplele respective sînt pentru noi motive de meditație, dar mai ales de acțiune. Avem foarte multe experiențe bune în centrul nostru universitar și trebuie să găsim căile, modalitățile cele mai eficiente de a le generaliza.

ADRIAN VASILESCU

cititorii PROPUN, SESIZEAZĂ

● **În subordinea Întreprinderii de producție industrială** cariere-construcții căi ferate Deva se află și carierele de piatră de pe valea Crișului Alb din Țara Zarandului. Acestea dețin și gospodăresc utilaje moderne de mare randament. Tot acef, un număr de utilaje vechi au fost scoase din funcțiune. În mod normal, aceste utilaje, așa cum prevede Decretul nr. 105/1975, art. 2, trebuiau predate unităților specializate în colectarea reperelor, subansamblurilor și materialelor care nu pot fi utilizate ca atare sau prin reconditionare. Ce s-a întîmplat? La cariera Leșu, pe partea dreaptă a văii dinspre Brad, pe malul Crișului Alb pot fi văzute de la distanță grămezi de fier, șenipeți, roți metalice, butoaie de metal etc. Pe partea stîngă, alte mormane de utilaje vechi, scoase din uz, metale provenite din diverse instalații, plase metalice etc. La cariera Vîrfurile, gata să cadă în albia Crișului Alb, alte resturi de utilaje. La fel și la vreo 20 de metri de stația C.F.R.: cantități impresionante de fier vechi și tablă, resturi de utilaje de carieră. Oare factorii care au obligația de a contabiliza și preda aceste importante cantități de metale vechi nu știu cît de necesare sînt acestea economiei noastre naționale? Nu cunosc faptul că fiecare tonă de fier vechi înlocuiește, în producția oțelului, 1 tonă de fontă pentru a cărei elaborare sînt necesare: 2 tone minerau, 1 tonă cărbuni cosificabili? **(ION COȚOI).**

● **Tîrgoviște**, pe lîngă importanța pe care o are ca centru industrial, a devenit în anii noștri și un important centru de atracție pentru turiști. Numeroase grupuri de turiști sosesc aici pentru a vizita vestigiile istorice ale străvechii cetăți de istorie și slovă românească. În ultima vreme, se întîmplă ca aceste grupuri să nu aibă unde servi masa, deoarece mai toate restaurantele, de la „Select", „Bucegi", „Casa dîmbovițeana" pînă la „Bulevard" sau „Mondial" să fie rezervate pentru nunți. Cu mare greutate mai pot găsi o masă la „Dîmbovița" sau „Turist". Deocamdată, deoarece nu se știe ce surprize le mai pregătește I.C.S.A.P. Tîrgoviște sau O.J.T. — Dîmbovița, ce tutelează aceste restaurante. Ar fi, cred, timpul să se ia măsurile necesare pentru reglementarea situației. **(MIHAIL VLAD).**

● **Sîntem un grup de tineri locuitori ai comunei 30 Decembrie** din județul Ilfov și venim cu rugămintea fermă, să ne dați un sfat cum să ne petrecem timpul liber deoarece în comună, în care locuiesc peste 300 de tineri, se simte lipsa de organizare, lipsa unui cămin cultural, a unei biblioteci, a unei baze sportive. Deși sîntem la numai 17 km distanță de București, am fost și sîntem în continuare dați uitării de către organele de conducere ale comunei noastre. Ne-am adresat acestora de nenumărate ori dar fără nici un rezultat. În speranța că, în urma apelului ziarului, vom fi sprijiniți, vă mulțumim. **(CALIN FLORINA).**

● **În satul Budieni, comuna Scoarța, județul Gorj**, s-a înființat în anul 1970, cu ocazia întîlnirii fiilor satului, o colecție muzeistică, pe lîngă școala generală. Colecția ce cuprinde frumoase costume populare, cu atît mai valoroase în ele unele au o vechime de peste o sută de ani, obiecte de uz casnic, specifice zonei, folosite de locuitorii de acum 200—300 de ani și multe alte interesante exponate pe care, din păcate, nu le-am putut privi decît pe fereastră, deoarece de cîte ori am avut ocazia să trec prin acest sat, și am trecut destul de des, sala care adăpostește această colecție a fost mereu închisă. Considerînd că această colecție muzeistică reprezintă un interesant document despre istoria civilizației satului Budieni, propun să se fixeze un program, conform căruia aceasta să poată fi vizionată. Ar avea de cîștigat nu numai turiștii ci și elevii satului, oferindu-li-se astfel posibilitatea de a cunoaște mai bine evoluția localității lor care a împlinit peste 500 de ani de la atestare. **(N. TRISTU).**

ORGANELE DE RESORT răspund

● **Liceul industrial nr. 9 Timișoara:** În urma articolului „Cînd nota 5 devine pentru unii un fel de uniformă" apărut în „Scînteia tineretului" din 12 februarie a.c. vă informăm următoarele:

— Articolul a reușit să surprindă principalele neajunsuri din activitatea colectivului de elevi și cadre didactice din școala noastră, lipsuri care sînt oglindite de situația necorespunzătoare la învățătură și disciplină pe trimestrul I.

— Neajunsurile semnalate în articolul respectiv, ca și altele, constatate de biroul organizației de bază, consiliul de conducere al școlii și comitetul U.T.C. pe școală au constituit subiect de analiză și dezbatere în colectivul de cadre didactice, plenara activului U.T.C. și în adunările generale ale uteciștilor din februarie și martie a.c. Ca aceste prilejuri au fost stabilite măsuri menite să determine o îmbunătățire reală a conținutului procesului de învățămînt din școală precum și a ansamblului acțiunilor educative organizate în afara orelor de curs și practica.

— În consecință, putem spune că în această perioadă numărul de absențe ce și al notelor slabe a scăzut simțitor.

— Cu sprijinul consiliului municipal, respectiv județean, al elevilor, s-a realizat o instruire cu un caracter mai metodic a cadrelor U.T.C. din școală, care reușesc deja să stăpînească mai bine forme și mijloace specifice de acțiune ale organizației de tineret.

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat.

● **Comitetul județean Suceava al U.T.C.** ne răspunde că Bălici Constantin din comuna Vicovul de Sus a fost înscris la cursul de calificare în meseria de strungar organizat de I.R.A. — Suceava, în cadrul secției din comuna Putna.

● **Inspectoratul școlar județean Dîmbovița** ne răspunde că în urma intervenției ziarului nostru s-a hotărît trecerea elevei Eftimie Doina din anul III al Liceului industrial Titu de la gazdă la internat, asigurîndu-i-se bursă prin redistribuire.

● **Întreprinderea „Electronica" din București** ne informează că, verificînd fișa de reparații existentă la reprezentanța acesteia din str. 13 Decembrie, 22, București, a reușit că televizorul dumneavoastră, tovarășe Mindroc Petre, nu îndeplinește condițiile legale de schimbare. Se precizează în răspuns că în urma ultimei reparații efectuate, televizorul funcționează normal.

● **Întreprinderea județeană de construcții montaj Slatina** ne scrie că a rezolvat problema spațiului locativ al muncitorului Ciobanu Vasile: i-s-a repartizat un apartament în cartierul Crișan 11, blocul G A 9 ap. 10 Slatina.

● **Consiliul popular al comunei Crevenicu, județul Teleorman** ne răspunde că dumneavoastră, tovarășe Neagoe V. Grigore figurați ca locuitor al comunei deoarece nu aveți încă mutația în orașul în care lucrați. În consecință, aveți obligația de a efectua cele 6 zile contribuție în muncă pe an, hotărîte de adunarea delegaților pe comună. În cazul în care nu le puteți efectua din bratele, în baza aceleiași hotărîri, urmează ca la sfîrșitul anului să plătiți 25 de lei pe fiecare zi neefectuată, deoarece, aceste zile au fost efectuate de către alte persoane, în afara obligațiilor ce le revin. În cazul dumneavoastră, aveți de plătit suma de 150 lei pentru cele 6 zile neefectuate. Precizăm că hotărîrea adunării delegaților pe comună a fost luată în baza Legii nr. 20/1971, republicată în anul 1973, 8 noiembrie.

Redactorul rubricii DOMNITA VĂDUVA

Pricepere și dăruire — iată ce-i caracterizează pe tinerii decoratori de la Întreprinderea „Porțelanul" din Alba Iulia

Foto: V. TANASOF

RĂDĂCINI NOI LA BĂILEȘTI

Puțini dintre cei care sorb repezitele și coloratele poveștii ale lui Amza Pellea cu Nea Mărin, Veta și Sucă știu că Băileștiul este un oraș. Se împlinesc aproape șaizeci de ani de cînd comuna a fost declarată așezare urbană. Dorul de urbea natală nu te scoate automat în frunte semenilor tăi, dar cu siguranță te menține un omenie. Nu cred că dorul de acasă e apanajul sentimentalilor: înseamnă că e lumea plină de sentimentali și, în privința asta, chiar așa e. O eroină de-a lui Marin Sorescu — și el dăjdean — își amintea, cum încă înainte de a se naște, alinges cu gemete pîntecul mamei sale.

Dorul de acasă îmi ascute pînă la incandescență orbii minții și, în asemenea clipe, aș putea descrie pe hîrtie casă după casă, stradă cu stradă, copac cu copac. Dar nu e locul și timpul acum. Băileștiul lui Nea Mărin de-abia se întrezărește în spatele întîmplărilor „nărodului" de Sucă și ale interpreților și frumoasele sale mătuși. S-ar putea crede, de asemenea, că orașelul nostru e doar producător de talhăr, vin cu mirodenii de-acum legendară boierul cu un cuvînt încat parcă de geniul arghezian. N-am fost acasă de vreo lună jumătate și mi se scrie că „în centru" a mai apărut ceva nou: un bric de semafoare care strunește traficul străzilor care se încrucișează în jurul Monumentului eroilor. În rîsul lui Amza Pellea urbea e mereu aceeași și acrește e dreptul (și frumusețea) poveștii. În realitate, orașelul se schimbă de la an la an. De cîțiva ani arhitectura așezării încearcă „cerul cu degetul". Iuțeu nu lipsit de poezie pentru niște oameni născuți în cîmpie și obișnuiți să scruteze cu privirea pînă în depărtare, acolo unde curge împărătească Dunărea — fluviu împărătesc. Seara, oamenii au început să guste deficitul unei table jucate în balconul blocului, al unei cafele, al unei cărți răsfoite „la înălțime".

Așezate în trei locuri diferite, cele trei microcvartale de blocuri pastelate în culorile grîului nu împiedică privirea să alerge peste ansamblul așezării pînă la răsuflarea depărtată a Cîmpiei Oltenei. Cine intră în oraș dinspre vecina Craiovei n-are cum să nu observe rîmuri noi în economia așezării: cele două mari uzine, cea de piese turnate și cea de celule electrice. Industria n-a fost plasată acolo pentru a impresiona aspectele, ci din rațiuni funcționale: vecinătatea spre capitala de județ, calea ferată. Fată în față, de ce să nu remarcăm simbolul titular al vitalității băileștene, se află industria și agricultura: doi sori ar face să coincidă umbrele prelungi ale uzinelor cu cele de vizavi ale silozurilor ciclopice și, ceva mai încolo, ale urlaselor bucătării — cît niște blocuri — în care se pregătește hrana pentru animalele Combinatului de creștere a porcinelor. Aici e poarta orașului, pe aici se strecoară trenuri cu oameni, cu grîne, cu mașini; acești balauri domestici prin care douăzeci și cinci de mii de locuitori depun mărturie pentru munca lor, dau seamă la lumina zilei de roadele pămîntului sau ale mașinilor, dau seamă de lumina cărții copiilor lor plecați la școli înalte, în orașe mai mari.

De jur împrejur, cîmpia respiră în somn vise cu grîne și struguri care stau să vie. Cîmpie binecuvîntată, „zariște cosmică" pe măsura oamenilor ei. În mijlocul orașului, oamenii i-au dăruit un muzeu, chiar așa, „Muzeul cîmpiei băileștilor". Alături de uneltele muncii cu pămîntul, uneltele care azi nu se mai folosesc, dar și-au aflat aici dreptul la istorie, au fost adunate scoarțe și covoare oltenești, cascade de culori înghețate în țesături migălite în lungi nopți de iarnă. La muzeu e totdeauna liniște, hărnicia și frumusețea au totdeauna nevoie de liniște. Aici oficiază istoria. Dar Băileștiul își află, sub pămîntul-mamă, deasupra lui, rădăcini noi. Muzeul acesta nu va fi singur, muzeele se înmulțesc pe măsură ce cresc rădăcini noi, istoria țese temeinic pas cu pas, clipă peste clipă.

P. BERCEANU

ORGANIZAȚIA U.T.C.

ANALIZA FĂCUTĂ „ÎN GENERAL" DETERMINĂ MĂSURI... ÎN GENERAL INEFICIENTE

Sînt, la Întreprinderea „Emailul Roșu" din Mediaș, numeroase organizații U.T.C. în care adunarea generală, prin semnificațiile sale principale și prin consecințele de ordin practic, îndeplinește un rol important în ansamblul activității politico-educative. Prin tematica abordată, prin calitatea dezbaterilor, prin măsurile adoptate, adunarea generală reprezintă o adevărată școală de educație comunistă a tineretului, cadrul organizat de manifestare a conducerii colective, de afirmare a spiritului de răspundere, de analiză atentă și soluționare în comun a problemelor de muncă și de viață ale tinerilor. Dar sînt și excepții de la această regulă...

Notez că organizația revoluționară a tineretului de la Întreprinderea „Emailul Roșu" din Mediaș este cotată, la nivelul comitetului municipal U.T.C., drept o organizație bună. De curînd a fost distinsă și cu „Diploma de onoare a Comitetului județean Sibiu al U.T.C." pentru rezultatele obținute la muncă patriotică în anul 1978. Dar, pe primul trimestru al anului în curs, întreprinderea nu și-a îndeplinit planul de producție. Și pentru că nu în totalitate cauzele rămînerii în urmă sînt de ordin obiectiv, întîrzieri în aprovizionare, cred că adunările generale ale organizațiilor de tineret pot (și trebuie) să constituie un prilej binevenit de analiză exigentă, critică și autocritică, a cauzelor subiective și de hotărîre a unor căi de acțiune specifice secțiilor și locurilor de muncă, pentru înlăturarea acestora.

De la secretara comitetului U.T.C., tovarășa Felicia Coman, aflăm că, într-adevăr, în toate organizațiile se dezbate în această perioadă activitatea tinerilor în producție. Sînt invitat la adunarea generală a organizației nr. 2.

În materialul citat la primul punct al ordinei de zi se analizau pe larg cauzele nerealizării planului întreprinderii în anul 1978 și în primul trimestru al acestui an. Cifrele erau concludente, dar se refereau numai la situația întregii unități. În afara lipsei de tablă, nelivrată la timp și în cantități corespunzătoare de furnizor, celelalte cauze sînt amintite la modul cel mai general. Nimic despre nerealizările secției, ale schimbului în care cei 60 de uteciști lucrează. Problemele specifice locurilor de muncă ale tinerilor — prese — erau diluate în problemele generale ale întreprinderii. Nici un nume concret, nici o exemplificare la adresa organizației U.T.C. în plenul căreia se voia discutat materialul. Secretara comitetului a încercat o adaptare a problematicii generale la secția în cauză, arătînd că disciplina mai are carențe, întîrzierile și chiar lipsurile de la program sînt frecvente, iar cele 480 de minute sînt diminuate simțitor uneori. Însă lucrările rămîn tot la suprafață și îndemnurile tovarășei Felicia Coman („dacă aveți altceva de spus, dacă aveți probleme deosebite") rămîn fără ecou. Mai clar spus, nimeni nu se înscrie la discuții, nici măcar dintre membrii biroului.

Cu tovarășul maistru Curt Ghioca, secretarul organizației de partid, am discutat după terminarea adunării. Și după părerea sa, aceasta nu s-a desfășurat cum ar fi trebuit. S-au neglijat probleme de ordin organizatoric — numărul celor prezenți a depășit cu puțin jumătate din efectivul organizației, datorită și ședinței de sindicat care avea loc în același timp, precum și unor navetiști ceva mai grăbiți. Dar s-au neglijat și problemele politico-educative. Se uită uneori prea ușor că adunarea generală este prin excelență un for politic, care trebuie să exercite o profundă influență educativă în rîndul tinerilor, formînd și dezvoltînd spiritul revoluționar, comunist al acestora.

★

Tot timpul am avut impresia că adunarea se derulează sub presiunea timpului. Mulți tineri fac naveta și cîțiva au cerut adunării permisiunea de a pleca înainte de încheierea lucrărilor. Așa că al doilea punct al ordinii de zi, primirea în organizația U.T.C. a două tinere — Felicia Rus și Mariana Nistor — a devenit o formalitate: autobiografii spuse lapidar (parcă nu ar fi fost vorba de viața și munca lor de pînă atunci); discuții la fel de lapidare despre cele două tinere (un singur tînăr a ridicat probleme mai de substanță); cîteva întrebări despre Statutul U.T.C., primirea în rîndul uteciștilor, citirea și semnarea „Angajamentului solemn". Se pare că superficialitatea este nota dominantă în care se desfășoară viața de organizație în acest colectiv de tineri. Acest fapt trebuie să constituie un subiect de meditație, dar mai ales de acțiune concretă și eficientă, pentru comitetul U.T.C. al întreprinderii.

NICOLAE ACHIM

Schimb de... idei

Foto: V. TANASOF

AȘA CUM HOTĂRĂSC OAMENII

(Urmare din pag. 1)

malari, de unul drum pe care e permis, le oprește. Sînt porțile pompelor care, sorbe șiroaie de apă de pe fața albă. Macaralele și excavatoarele își rotesc brațele: oțelul semn că lucrul poate începe din nou. Și, într-adevăr, acolo jos, între betoanele reflete ale hidrocentralei, pe locul unde curînd se va înălța puternic un nou baraj, în pîntecul cărora se vor coborî turbogeneratoarele, cupele din oțel ale mașinilor și instalațiilor de săpat urcă adînc din nisipul pietros.

Așa a fost, în urmă cu cîteva luni, și la Dăiești, unde acum lacul de acumulare se întinde limpede pînă aproape sub Cozia. În fel și fel a fost și la Gorunu, la Rîurenii — hidrocentrale ale căror lacuri îți freamătă valurile sub balcoanele blocurilor din două noi și frumoase cartiere ale Rîmnicului Vîlcii — „Ostroveni" și „Nord", sau la Govora, în apropierea cetății chimiei.

La fel va fi, peste puțină vreme, și la „Turnu", alt loc de popas pentru constructorii de hidrocentrale, unde excavatoarele și buldozerele sapă acum la rădăcina munților. Și aici — după cum ne declara tînărul inginer Ion Mihăilă, șeful de lot — lucrările sînt cu cîteva luni în avans față de graficul de execuție. Soluția tehnologică aleasă a permis ca derierea apelor să fie făcută încă de la începerea activității pe acest șantier. În aceste zile se execută excavațiile grosiere ale fundațiilor barajului și centralei. Prima lamelă de beton, ce urmează să fie turnată în corpul lor, va fi „lamela tineretului", aceasta urmînd să fie executată de uteciști. „Ne-am asumat această responsabilitate, deloc ușoară, ne mărturisea electricianul Ion Bouleanu, secretarul comitetului U.T.C. al T.C.H. — Olt, din dorința de a continua o mai veche tradiție sădită pe șantierele Lotrului. Acolo brigadierii, tinerii muncitori de la Jidoaia, Petrimanu, Galbenu au ridicat, cum se știe, baraje care rețin apele a zeci de rîuri. O parte dintre cei care au participat la aceste acțiuni pe Lotru sînt acum constructori pe Olt. Experiența, entuziasmul și priceperea tinerilor venați de mai puțin timp pe șantiere, dar îndrăgostiți de acum de meseria de constructor, constituie, credem, serioase garanții ale reușitei noastre".

La Turnu, peisajul incremenit de sute de reacuri, nu bîntuit, în ciuda prezenței permanente a omului, de sălbăticie, de frumuseți odihnitoare, va cunoaște profunde modificări. Aici se va construi hidrocentrala cu cea mai mare putere și cădere de apă din cele cîteva zeci care vor fi înălțate de-a lungul cursului bătrînului rîu. Apele Oltului, încorsetate din părți de pereți abrupți ai munților, împinse din față de pieptul barajului hidrocentralei, se vor înălța cîteva zeci de metri, locul fiind îngust, printre stîncile celor două vîrfuri — Cozia și Naruțu — abia făcîndu-și loc firul rîului. De aceea șoseaua și calea ferată ce leagă Rîmnicu Vîlcea de Sibiu și Brașov vor fi ridicate mult deasupra nivelului actual. Circulația mijloacelor de transport este, dealtfel, deviată de mai multe luni, de o parte și de alta a rîului lucrîndu-se la execuția viitoarelor terasamente ale noului drum și ale altei căi ferate ce va străbate mai multe tunele, viaducte și poduri.

Pe Olt, apele curg așa cum hotărăsc oamenii: pe sub tunele săpate în piatră, pe albii noi deschise spre turbinele hidrocentralelor, pe canale de irigații. Bătrînul Alutus, rîul rege al rîurilor țării, cel care i-a inspirat pe creatorii celor mai frumoase balade și cîntece, ai legendelor și versurilor nemuritoare din literatura noastră, Oltul, fratele la bine și la rău al românului, renaște din propriile-iape, între alte maluri, modelate cu pricepere și măiestrie de oameni, de constructorii de hidrocentrale. Mai mult ca oricînd, acum, rîul se va înfrăți cu omul, îi va fi un puternic sprijin, valurile sale producînd energie, udînd holdele însetate în lunile verii, mingînd chipurile noi ale orașelor și satelor așezate de o parte și de alta a cursului său.

Cursuri universitare: MAȘINI PENTRU PRELUCRARE PRIN DEFORMARE

Prof. dr. ing. S. Tabără, de la Institutul politehnic București, și conf. dr. ing. I. Turea, de la Universitatea din Brașov, semnează manualul cu titlul de mai sus, apărut recent în Editura didactică și pedagogică.

În cele 10 capitole ale manualului, sînt tratate principalele probleme privind proiectarea calculului și construcția mașinilor utilizate pentru prelucrarea mecanică a metalelor prin deformare la rece. Sînt, de asemenea, analizate pe larg problemele privind cinematica și dinamica acestor utilaje și soluțiile constructive cele mai adecvate, care concordă cu cele mai recente realizări tehnice din acest domeniu. Tratarea originală a celor mai multe aspecte, precum și includerea în anumite capitole a unor rezultate din activitatea de cercetare și proiectare a autorilor, asigură o largă și imediată utilitate. La această mai menționăm o bibliografie selectivă recentă, valoroasă, din fonduri de documentare originale și străine pe baza cărora au fost alcătuite anumite subcapitole.

Cursul se adresează studenților facultăților T.C.M., însă fiind printre puținele lucrări în acest domeniu și dispunînd de numeroase date privind calculul, proiectarea, construcția și exploatarea mașinilor pentru prelucrări prin deformare, el constituie un ajutor prețios și pentru inginerii din industria constructoare de mașini.

H. LEREA

Sub semnul unei eficiențe sporite

ORIENTĂRI NOI ÎN VALORIFICAREA ȘI UTILIZAREA RESURSELOR ENERGETICE

SĂ REDUCEM CONSUMUL DE ENERGIE ȘI COMBUSTIBIL ÎNCORPORAT ÎN MATERIALELE DE CONSTRUCȚII (II)

BLOCURILE CERAMICE

O SOLUȚIE VALOROASĂ, ABANDONATĂ SUB... „UN BLOC" DE HÎRTII

Nu ne aflăm nici la începutul și nici la sfîrșitul căutărilor unor noi materiale de construcții care să aibă inglobate în ele cantități cît mai reduse de combustibil și energie. Înregistrăm, însă, fără nici o îndoială, momentul unei intensificări fără precedent a căutărilor de acest gen. Cu o frecvență din ce în ce mai mare apar noi materiale, se descoperă noi materii prime, — multe, de fapt, redescoperite printre cele tradiționale — se conturează o mișcare amplă de restructurare a tehnologiilor mari consumatoare de energie — se amplifică așadar acțiunile care vizează în ultimă instanță diminuarea consumului de ciment, fier beton sau material lemnos. Nu întotdeauna însă noile soluții ajung să convingă pe toți factorii de decizie implicați de drept în aceste acțiuni. Și fiindcă scăpări de acest gen mai sînt destule, să încercăm să vedem care este natura lor și, bineînțeles, remediile ce se impun a fi făcute. Să ne oprim, așadar, asupra unei realizări, nu tocmai recente, a Fabricii de produse ceramice „Mureșeni" din Tg. Mureș, avînd un grad mare de generalizare, dar rămasă, pentru aplicare, doar la nivelul respectivei unități mureșene.

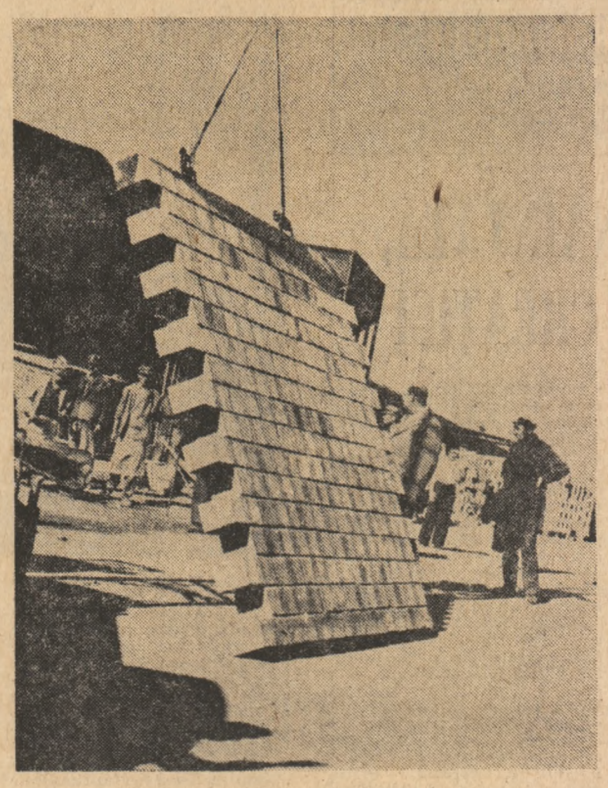

CE SÎNT, CE AR PUTEA FI PANOURILE DIN BLOCURI CERAMICE

Sintetic spus, o soluție eficientă de înlocuire a panourilor mari din beton armat. Amintim că încă în toamna anului 1976, panourile concepute și executate la Mureșeni (omologate apoi la începutul anului 1977) s-au bucurat de aprecierile ministerului de resort, a numeroși reprezentanți ai constructorilor din județele țării.

Se știe că la vremea lor panourile mari din beton armat constituiau o realizare de excepție în materie de construcții. O „modă" care încă se mai poartă și se va purta și în viitor. Proiectanții, constructorii, nu renunță ușor la ceea ce a devenit o tradiție. De ce pledăm atunci pentru panourile din blocuri ceramice realizate la Mureșeni? Să facem un calcul comparativ:

/	Valoarea materiei prime (lei)	Valoarea retribuției (lei)	Total cheltuieli (lei)
Panou din beton armat	1383	473	1856
Panou din blocuri ceramice	698	332	1030

Altfel spus, prin înlocuirea panourilor din beton armat cu panouri tip Mureșeni pentru un perete al unei camere de locuit se pot realiza economii de peste 800 lei. Cîți astfel de pereți se ridică anual în țară? Ce economii de beton, ciment, oțel se realizează la un metru pătrat panou?

	Greutatea kg.	Consum beton m.c.	Consum ciment kg.	Consum oțel kg.
Panou din beton armat	435	0,154	36	5,6
Panou din blocuri ceramice	293	0,043	12,5	1,7

E ușor să înmulțim suprafața pereților unui apartament, a unei construcții agrozootehnice ori industriale pentru a avea imaginea economiei de ciment, fier beton, materiale costisitoare, obținute cu un consum mare de energie electrică necesară producerii lor: știindu-se că pentru o tonă de ciment se consumă 1 300—1 800 kWh iar pentru o tonă de oțel în jur de 12 000 kWh.

În aceeași ordine de idei merită amintite și următoarele avantaje: panourile tip Mureșeni au proprietăți de izolare termică și fonică mai bune decît cele din beton armat; se livrează și se montează în aceleași condiții ca panourile mari din b.a.; asigură o creștere a productivității muncii cu 30 la sută mai mare față de zidăria realizată după metode clasice; nu necesită finisaje exterioare; se pot realiza într-o gamă largă de tipodimensiuni și variante: pentru clădirile de locuit se pot realiza la dimensiunile unei camere iar pentru construcțiile industriale și agricole sub formă de elemente liniare.

Iată cîteva argumente ce ar putea stîrni interesul factorilor de decizie în problema materialelor de construcții, a constructorilor cu atît mai mult cu cît ideea de la Tg. Mureș ar putea fi generalizată și în alte întreprinderi de produse ceramice.

— Care este stadiul materializării ideii? îl întrebăm pe tovarășul Francisc Solymoși, directorul fabricii Mureșeni.

— Din păcate, în afară de dosarul pe care l-ați consultat, sîntem aproape ca la început.

— Din vina cui?

— Din moment ce noi le-am expus, le-am popularizat, s-au bucurat de aprecierile specialiștilor cred că vinovate sînt, pe de o parte șantierele de construcții unde predomina, înainte de introducerea noului mecanism economico-financiar, ideea producției globale. Deci folosirea cu bună știință a unor materiale cît mai scumpe. Apoi, avîntul „fabricilor de case" (elemente prefabricate din beton) era o soluție mai ușoară pentru ei. Pe de altă parte, proiectanților de locuințe și construcții industriale și agrozootehnice le era mai comod să indice panourile din beton armat, cunoscute deja, decît să facă efortul să se convingă că realizările noastre, pentru anumite tipuri de construcții pot avea aceleași funcționalități.

— Dumneavoastră ce ați întreprins?

— Cel puțin scriptic, zeci de adrese și telexuri. La ora actuală producem, în afara sarcinilor de plan, panouri din produse ceramice, dar o facem numai dintr-o mîndrie profesională și din convingerea că timpul ne va da dreptate.

— Aveți solicitări?

— Sute de comenzi echivalente cu zeci de mii de metri pătrați, dar nu le putem onora datorită lipsei de utilaje. Ceea ce facem acum e ceva rudimentar. Se muncește în exclusivitate manual. Randamentul este scăzut. Abia realizăm 1 000—2 000 m.c. pe an. În condițiile actuale, pentru noi este aproape nerentabil. Continuăm producția din aceeași dorință și cu responsabilitatea că prin extinderea folosirii panourilor mari din blocuri ceramice în construcții s-ar obține mari cîștiguri pentru economia națională.

Consultînd dosarul de 1 000 de pagini, între coperțile căruia se află cazul panourilor din blocuri ceramice n-am putea spune că nu au existat unele interese din partea Centralei pentru materiale de construcții. S-au făcut chiar deplasări la fața locului. Cităm din adresa nr. 4911 din 24. 09. 1977 trimisă Centralei: „În conformitate cu dispoziția tov. director general, ing. Marta Romul, vă înaintăm lista utilajelor necesare pentru producția de panouri mari din corpuri ceramice asamblate. Vă rugăm să asigurați fondurile necesare și furnizorii. Menționăm că pozițiile: (11 la număr din 19 necesare) vor fi executate în atelierul mecanic al fabricii".

Înțelegem deci că dispozițiile date de către tovarășul director general se referă la asigurarea condițiilor pentru producția respectivelor panouri. Dar ați verificat cum vi s-au dus la îndeplinire dispozițiile, tovarășe Marta? Pentru a nu lăsa să se creadă că utilajele necesare sînt nu știu cît de complicate și costisitoare amintim cîteva dintre cele solicitate: lopată mecanică, betonieră pentru amestec forțat, tipare pentru manipulat panouri, remorci basculante.

În vederea extinderii producției la circa 20 000 m.c. pe an, ne informează tehnicianul Elemer Ambruș, am proiectat o nouă linie tehnologică. Pentru concretizarea proiectului sînt necesare unele fonduri pe care încă nu le-am primit iar în această situație lupta noastră de pînă acum a fost o luptă cu morile de vînt.

CENTRALA POATE CLASA UN DOSAR, DAR NU SE POATE SUSTRAGE SARCINII DE A PRODUCE PANOURI MAI IEFTINE

Ce pledoarie mai autorizată poate fi adusă în cazul de față cînd există atîtea exemple în stare să descrețească fruntea scepticilor, să scoată din inerție factori de decizie din cadrul centralei. Și totuși, iată, lucrurile nu sînt chiar atît de simple. Sau, mai bine zis, există o tendință de a le complica. A le complica, în sensul de a clasa dosarul panourilor din blocuri ceramice, în sensul de a da deoparte această șansă de a construi mai ieftin, mai eficient. Și, din păcate, cele 1 000 de pagini sînt indiciul unei complicări voite a cazului. În primul rînd, datorită centralei de resort, unde atitudinea față de noul produs înregistrează o întoarcere de 180 de grade. Argumentele aduse la vedere sînt contraargumente la cele de acum un an și jumătate, cînd, în ciuda „modei" panourilor din beton armat, ideea blocurilor ceramice se impunea cu insistență. O demonstrează și acum oamenii de la „Mureșeni", unde linia tehnologică proiectată ar putea economisi anual 9 000 tone de ciment și circa 800 tone de oțel beton. Asta, pe o singură linie tehnologică, o linie simplă, ușor de realizat. Dar să nu ne hazardăm crezînd cu naivitate că se vor putea generaliza repede astfel de linii tehnologice. Să sperăm măcar în realizarea primei linii, cea de la „Mureșeni". Iată însă că și această speranță firavă e pe cale de a se stinge: „Nu vedeți că proiectanții și constructorii nu solicită panouri din blocuri ceramice" — se justifică directorul economic al C.I.M.C.R., Constantin Frăsinel.

Cine are dreptate? Desigur proiectanții și constructorii, care nu au primit nici o ofertă de panouri de acest tip pînă acum. „Nu-i adevărat — ni se mai spune — consumul de metal nu scade la noile panouri".

Să fi greșit calculele cei de la „Mureșeni"? Imposibil. După doi ani de experiențe, rezultatele nu pot fi escamotate, așa cum poate fi escamotată realizarea unei linii tehnologice.

„Există probleme în transportul panourilor, în depozitarea lor, în punerea lor în operă", ni se mai aduce un argument.

Ce fel de probleme, din moment ce nu există decît o producție artizanală a panourilor de acest tip? Sigur că vor fi și probleme cu transportul și depozitarea lor, dar, așa cum s-ar putea rezolva lansarea unei producții industriale, tot așa și organizarea transportului și depozitării. Toate datele, experiențele de pînă acum pledează în favoarea acestei opinii. De unde, poate, și o încercare de compromis din partea conducerii centralei:

„S-ar putea amenaja în marile șantiere spații de producție pentru panouri din blocuri ceramice". Dar, din nou o îndoială: „De unde luăm forță de muncă?" Zidarii, cei care ridică pe verticală pereții, nu le-ar putea realiza, cu mai puține eforturi, pe un flux de producție mai bine organizat, mai întîi pe orizontală? Fără îndoială, da. Cînd? Iată o întrebare care cere urgent un răspuns, iar răspunsul nu-l poate da acum decît centrala. Îl așteptăm, așa cum îl așteaptă toți cei animați de dorința de a produce mai bine, mai repede, mai ieftin, cu consumuri de energie și combustibil reduse.

MIRCEA BORDA
PAVEL PERFIL

Cît se produce în schimbul III?

Ancheta noastră la Întreprinderea de rulmenți Birlad

- **STATISTICA PE O SĂPTĂMÎNĂ RELEVĂ: CU 5—7% MAI PUȚIN DECÎT ÎN SCHIMBUL I**
- **O REGULĂ DE LA CARE EXISTĂ ȘI EXCEPȚII: ÎNTR-UNA DIN ZILE S-A PRODUS CU 7% MAI MULT DECÎT ÎN SCHIMBUL I**
- **UN ARGUMENT CĂ DIFERENȚELE NU SE POT EXPLICA PRIN AȘA ZISELE CAUZE OBIECTIVE**

Folosirea intensă a fiecărei ore, a fiecărui minut din activitatea productivă, instaurarea unui climat de ordine și disciplină, utilizarea cu maxim de randament a mașinilor și utilajelor, aprovizionarea ritmică a locurilor de muncă cu materii prime și materiale, acordarea unei asistențe tehnice competente și permanente la nivelul tuturor schimburilor se constituie în cerințe majore, hotărîtoare pentru înfăptuirea ritmică a planului de producție. Pornind de la aceste considerente, în cadrul unei recente analize efectuate la Întreprinderea de rulmenți Birlad, ne-am propus să vedem în ce măsură schimbul III — care aici reprezintă chiar o treime din timpul productiv — reușește să realizeze un volum de producție echivalent cu cel obținut în primele schimburi. Investigația am efectuat-o la nivelul uneia din cele mai moderne secții ale întreprinderii bîrlădene — secția rulmenți radiali cu bile — aici, așa după cum am fost avertizați, existînd asigurate aceleași condiții pentru toate cele trei schimburi.

Primul interlocutor, inginerul Constantin Ganea, șeful secției, ne-a declarat: „În ansamblu, secția rulmenți radiali cu bile reușește să se înscrie, lună de lună, în limitele principalilor indicatori de plan. Este un fapt pozitiv dacă se ține seama de cerințele calitative ale producției noastre, din care circa 80 la sută este destinată exportului. Am reușit să ne impunem pe piața mondială de rulmenți, solicitările din acest an și cele din anul viitor depășind chiar capacitatea productivă a secției. În ceea ce privește volumul de producție realizat de fiecare schimb se poate constata că diferențele nu sînt prea mari, depășirile obținute în primul schimb acoperind în totalitate unele nerealizări din celelalte două schimburi. Desigur, prin condițiile de muncă identice asigurate fiecărui schimb — aprovizionare cu materii prime și materiale, asistență tehnică, mașini moderne de înalt randament — nu ar trebui să existe vreo diferență nici în ceea ce privește producția realizată. Totuși, analizînd rezultatele se observă că în schimbul I se produce mai mult. Aceste decalaje au la bază unele cauze obiective, între acestea menționînd neacoperirea integrală cu forță de muncă pe timp de noapte".

Înainte de a vedea dacă într-adevăr acestea sînt singurele cauze ale diferențierilor în ceea ce privește nivelul producției realizat de cele trei schimburi, ne-am propus să vedem, procentual, cum se prezintă volumul de producție obținut în schimburile II și III, comparativ cu primul schimb la nivelul unei săptămîni. **Considerînd realizările schimbului I de la Atelierul 1 ca fiind de 100 la sută, schimbul II se înscrie cu 94 la sută, iar cel de-al treilea schimb cu 93 la sută. La Atelierul 2 situația este aproape identică: schimbul I — 100 la sută, schimbul II — 96 la sută, schimbul III — 95 la sută.** Desigur, însumate, aceste realizări reușesc să acopere prevederile planului de producție și se poate pune întrebarea ce sens mai au comentariile? Răspunsul se poate formula tot sub formă de întrebări. Prima întrebare: **ce ar însemna ca schimburile II și III să realizeze producții echivalente cu cele din schimbul I?** Se subînțelege — depășirea sarcinilor de plan, deci mai mulți rulmenți și, implicit, onorarea unor comenzi suplimentare primite de la beneficiari interni sau externi. A doua întrebare: **dacă există condiții identice atunci de ce aceiași oameni cînd lucrează în schimbul de dimineață produc mai mult decît în cel de noapte?** Am căutat răspunsul la această întrebare efectuînd un raid în schimbul III, avînd ca punct de plecare realizările unei zile cînd, la Atelierul 1, în acest schimb a fost obținut un volum de producție superior cu 7 procente schimburilor de zi (!?). Cum?

...Cu un sfert de oră înainte de efectuarea schimbului (ora 22.30), însoțiți de Gheorghe Vinătoru, prim secretar al comitetului municipal al U.T.C. ne aflăm la poarta de intrare a secției. Trebuie să menționăm, spre lauda acestui colectiv, că nu am consemnat nici o întîrziere... Se poate spune deci că, din acest punct de vedere (acoperirea cu forță de muncă a mașinilor și utilajelor), lucrul în schimbul III a început în ceie mai bune condiții. Deci una din motivațiile nerealizărilor este infirmată...

Aurel Maxim, maistru de schimb la Atelierul 2: „Altele sînt problemele de care ne lovim în schimbul de noapte. Ducem în special **lipsă de SDV-uri pe linia tehnologică** (mai frecvent — opritoare, cupe de alimentare, tije) și **avem necazuri cu remedierea utilajelor.** De cele mai multe ori defecțiunile mecanice și tehnice sînt rezolvate abia a doua zi. Dar dacă o mașină stă, ea poate produce perturbări și la alte 2—3 utilaje din flux. Firesc și realizările, cu toate eforturile oamenilor, vor fi mai mici...".

Gheorghe Cleminte, secretarul organizației U.T.C. — Atelierul 2: „De posibilitățile ce există pentru realizarea unei producții echivalente și chiar superioare în schimbul III, față de primul schimb, pot să convingă rezultatele obținute de cei care sînt organizați pe „linia tineretului", linie tehnologică ce se continuă de la strungărie și pînă la montaj. Pe această linie au fost trecuți tinerii cu o pregătire mai slabă. Într-un timp relativ scurt, aceștia au reușit nu numai să-și realizeze normele, dar să le și depășească. De exemplu, în această săptămînă, planul de producție al „liniei tineretului" este realizat în proporție de 110 la sută!".

Și totuși, schimbul III nu atinge nivelul schimbului I. De ce? În bună măsură, interlocutorii noștri au precizat cîteva din greutățile din acest schimb și nu este cazul să mai revenim asupra lor. Discutînd cu cei care coordonează activitatea pe timpul nopții, am aflat că **asistența tehnică** este asigurată doar de maiștri și un tehnician de serviciu (în schimbul respectiv Grigore Petrea), acesta din urmă reușind să treacă de cel mult două ori pe la același loc de muncă, în timp ce în primul schimb sînt mai mulți ingineri, tehnicieni și maiștri. Nu negăm faptul că maistrul este coordonatorul direct al activității productive, dar atunci cînd se ivesc probleme mai dificile este necesară prezența unui cadru tehnic de specialitate. Cum însă acesta în schimbul III lipsește, se renunță la lucrările „cu probleme", înlocuindu-se reperele din flux. Asta înseamnă însă timp pierdut și, corespunzător, nerealizări în planul de producție...

„În anumite momente — ne spune Gheorghe Butoi, maistru de schimb, Atelierul montaj — se ivesc și **probleme cu aprovizionarea** cu o serie de repere, mai ales de la secțiile primare, repere care pe timpul nopții nu se execută considerîndu-le „mai dificile". Dar noi avem nevoie de o aprovizionare ritmică, pentru ca și montajul să fie la același nivel...". Se observă deci că organizarea necorespunzătoare a procesului de producție — asistența tehnică, efectuarea reparațiilor și pe timpul nopții — poate conduce la nerealizări...

„Posibilități ca schimbul III să ajungă la nivelul schimbului I există — ne spune Gheorghe Vinătoru, prim secretar al Comitetului municipal Bîrlad al U.T.C. **Totul depinde în ultimă instanță de asigurarea unor condiții într-adevăr identice pentru toate schimburile** — aprovizionare, asistență tehnică de specialitate. O atenție sporită trebuie să acordăm formelor de ridicare a calificării profesionale, respectiv **policalificarea tinerilor, pentru ca aceștia să fie în măsură să suplinească unele absențe de pe fluxul productiv.** Politehnica muncitorească pe care intenționăm s-o organizăm, va rezolva tocmai asemenea aspecte".

Desigur, fără a minimaliza realizările bune obținute, între care realizarea planului la toți indicatorii, se poate trage concluzia că la această secție, ca dealtfel și în celelalte ale Întreprinderii de rulmenți Bîrlad, există încă rezerve nevalorificate. Eliminarea deficiențelor menționate în cadrul anchetei, „neînsemnate", poate, la o privire superficială, pot determina în ultimă instanță atingerea dezideratului propus — realizarea și în schimburile II și III a unui volum de producție egal cu cel din primul schimb.

ION D. CUCU

NOI, TINERII

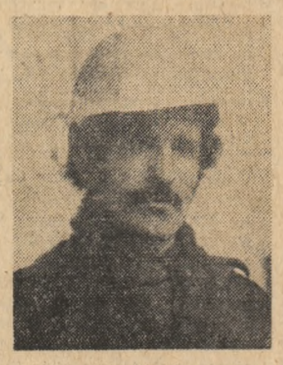

IZVOARELE ENTUZIASMULUI

Era destul de frig, dar constructorii de vapoare de la Șantierul naval din Brăila munceau nestînjeniți, sudau alte și alte nave, montau în ele multe și complicate instalații, înălțau catarge. Îl căutăm pe Beneamim Mezinu, unul dintre cei 17 șefi de echipă tineri; am urcat pe punțile a 3 vase, unde ni se spusese succesiv că lucrează și l-am găsit pe al patrulea, pe cargoul Sulina. Un tînăr cu mustață, cu privire intensă. Înfățișarea din clipa întîlnirii nu ne dădea nici un indiciu că se afla pe acel cargou încă din ziua precedentă, că lucra aproape de 20 de ore. „Mîine trebuie să plecăm în probe cu acest cargou. Or, eu cu echipa mea răspund de tubulatura vasului, așa că trebuie să facem totul pentru a nu întîrzia plecarea în probe. Ne vom odihni în drum spre mare, căci vom merge încet din cauza sloiurilor".

Pînă acum, Beneamim Mezinu a participat la efectuarea probelor la 19 nave care se construiesc aici, la Șantierul naval Brăila. „Sulina" va fi a 20-a. Din echipa sa vor mai merge tinerii Aurel Conțu, Gheorghe Țuțuianu și Ion Mărculescu. Ei, acești tineri, a căror vîrstă este între 19 și 26 de ani, vor efectua orice intervenție necesară la tubulatura vasului în probe. Speră însă „să nu fie cazul". Fiindcă aici, în șantier, depășindu-și lunar sarcinile cu 10—18 la sută, ei au acordat în același timp cea mai mare atenție calității. Speră, de asemenea, să aibă vreme să-și încarce pe mare sufletul cu poezie.

Tot mergînd printre navele de pe uscat, ajungem la o clădire albă, cît jumătate dintr-un vapor. Intrăm, și în fața unei planșete îl găsim pe tînărul ing. Vasile Datcu, care, în munca sa, folosește și el poezia pentru întreținerea entuziasmului. „Lucrez acum la un separator de hidrocarburi, care să separe petrolul de apă. Noi lucrăm acum cu separatoare aduse din vest. Al meu sper să fie mai bun. I-am redus gabaritul la jumătate și va funcționa fără consum de energie. În timpul liber mai scriu și poezie, mai pictez, mai sculptez... În activitatea mea de cunoaștere și cercetare, poezia este un izvor de entuziasm". Acum cîteva luni, tînărul ing. Vasile Datcu a prezentat la o sesiune de comunicări științifice, la Sibiu, o lucrare despre aplicarea analizei valorii la instalații. Stîrnind un interes deosebit din partea participanților, propunînd o concepție nouă, care oferă soluții practice eficiente, tînărului inginer Vasile Datcu i s-a acordat Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

Se apropie de noi și tînărul ing. Florin Nedelcuț, stagiar, absolvent în 1978 al Universității din Galați. Cei doi sînt acum colegi și, împreună, lucrează la formularea unei noi metode de creativitate: metoda soluțiilor concertate. Au elaborat deja programul și acum o pun pe calculator, perfecționînd-o ca pe un instrument ce va fi pus la îndemîna proiectanților, pentru ca aceștia să țină seama în activitatea lor, de toate soluțiile optime ale viitoarelor produse. Poate părea năstrușnică ideea, dar cei doi tineri îndrăzneți au intrat cu metoda soluțiilor concertate și pe teritoriul esteticii.

Un izvor propriu de entuziasm are și tovarășul Marcel Vînt: pasiunea pentru matematică. La o sesiune de comunicări organizată în noiembrie 1978 de Inspectoratul școlar județean, el a vorbit despre aplicarea geometriei în activitatea constructorilor navali. Nu întîmplător face parte din grupa de cercetare organizată de inventatorul Petre Buleci și care explorează noi posibilități de aplicare a matematicii în industrie și agricultură. Să mai precizăm încă un fapt: tot sub directa îndrumare a inventatorului Petre Buleci lucrează și tinerii ingineri Vasile Datcu și Florin Nedelcuț. Aceasta e o garanție că intensele lor căutări sînt, sau vor deveni, tot mai rodnice.

Dar o tînără muncitoare care a intrat pe poarta întreprinderii doar de două luni prin ce s-a putut face cunoscută? Ne-am întrebat și am întrebat-o și pe cea în cauză, pe robotoarea Angelica Cibea. „Am împlinit 18 ani în februarie, mi-a spus ea. Am venit aici să învăț bine această meserie, care îmi place. Mi s-a dat o raboteză în primire și sînt mîndră de orice piesă pe care o fac". Izvorul entuziasmului ei nu va seca toată viața, ci va fi tot mai puternic: se numește pasiunea pentru meseria aleasă.

Sigur, e bine că organizația U.T.C. din șantier știe de existența acestor izvoare, că face totul pentru întreținerea și sporirea lor. Pe malul fluviului, în Șantierul naval din Brăila, asemenea izvoare ale entuziasmului dau amplitudine activității, fac mai rodnice eforturile tuturor constructorilor navali.

ION CHIRIC

Acum, hotărîtoare este

ÎNTREȚINEREA CULTURILOR

(Urmare din pag. 1)

combaterea dăunătorilor, în așa fel încît planta să poată permite efectuarea prașilei. În C.A.P.-urile consiliului unic agroindustrial din Miercurea Sibiului prima prașilă a fost efectuată în aproape toate unitățile, unele rămîneri în urmă fiind înregistrate în C.A.P.-urile Luduș și Singătin. În stadiu avansat se află și consiliul unic agroindustrial din Loamneș. Se remarcă de asemenea cooperatorii din Ghijasa de Sus și Ocna Sibiului care au efectuat prașila I la sfeclă de zahăr. Rămîneri în urmă consemnăm la această lucrare în cadrul consiliului unic agroindustrial Roșia ca și în C.A.P.-urile Hosman, Mihăileni, Răvășel, Retiș. Se impune deci, și aici, intensificarea eforturilor, folosirea mijloacelor mecanice cît timpul permite ca și o mai bună mobilizare a obștei satelor pentru efectuarea în timp cît mai scurt a prașilei.

Cartofii dețin în județul Sibiu o suprafață de 7 200 ha, prașila I fiind efectuată pînă acum pe numai 4 013 ha. Se știe că prașila este deosebit de importantă pentru evoluția vegetativă a acestei culturi, motiv pentru care forțele de muncă, mijloacele mecanice trebuie să fie angrenate în special pe suprafețele aflate în acord global, cu mai multă energie. În zonele mari producătoare de cartofi (consiliul unic agroindustrial Arpaș, Avrig) lucrările se apropie de sfîrșit. Au încheiat prașila I cooperatorii din Axente Sever (100 ha), sînt avansate cu această lucrare C.A.P.-urile din Apoldul de Jos, Ocna Sibiului, Selimbăr, Bratei. În Consiliul unic agroindustrial Agnita, însă, nici o unitate nu a început prașila I la cartofi. În această situație sînt C.A.P.-urile Blăjel, Bazna, Bierta, Altina, Marpod, Nocrich.

Străbătînd județul observăm că nu se folosesc corespunzător „ferestrele" bune de timp; nu toți cei care au suprafețe în acord global lucrează în ritmul stabilit de deciziile consiliilor populare.

ADINA VELEA

ÎN SPRIJINUL COOPERATORILOR

La C.A.P. Broșteni, județul Dîmbovița s-a trecut cu toate forțele la întreținerea culturilor prășitoare. Odată cu această lucrare se face și recoltarea furajelor. Alături de cei 200 de cooperatori, zilnic ies la prășit și tinerii din sat. Președintele unității, ne spunea că în toate campaniile agricole tinerii cooperatori, mecanizatori și chiar navetiști sînt de un real sprijin pentru unitate. Alături de părinți ei efectuează lucrări de întreținere la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și, peste puțin timp, și la porumb. Printre cei care și-au adus o contribuție deosebită la această ultimă campanie se numără și cooperatorii Zamfir Marinescu, Petre Cojocaru, Neacșu Cristea și mulți alți tineri din sat.

Peste cîteva zile, odată cu trecerea la efectuarea primei prașile la porumb, pe cîmp, numărul cooperatorilor, al tinerilor din sat va fi mult mai mare.

I. DRĂGHICI

Legumicultorii nu-și permit nici o clipă de răgaz

În Consiliul agroindustrial Tulucești s-a lucrat ieri cu mult spor în legumicultură. Avînd de întreținut o suprafață mare de legume, de 350 ha, toate forțele satelor s-au îndreptat spre acest sector în care acționează mulți tineri. „Astăzi plantăm tomate de vară-toamnă în cîmp, le întreținem pe cele din solarii și facem o prașilă la morcov, ne spunea inginera Virginia Cinepă, șefa fermei de legumicultură de la C.A.P. Tulucești. Pentru a efectua mai repede lucrările și fiindcă la cîmp nu se poate intra, acționăm la plantatul cartofilor începînd de azi și cu peste 100 cooperatori din formațiile de la cultura mare. Avem 75 ha de plantat cu cartofi și, procedînd în acest fel, realizăm un ritm de două ori mai repede".

În fermă se muncea, într-adevăr, cu forțe sporite. Sigur, plantatul legumelor în cîmp este o muncă migăloasă, care presupune răbdare și pasiune. Tocmai de aceea se cuvin laude tinerelor cooperatoare din Tulucești, din Sivița și Vinători, care au ieșit toate la lucru încă din zori. Ele au plantat într-o zi 3 ha cu tomate, ceea ce constituie o dovadă clară de hărnicie.

Ne-am oprit și la asociația economică intercooperatistă de sere și solarii din Tulucești. Se lucra și acolo la copilitul și palisatul tomatelor, la întreținerea ardeilor etc. Pe 8 ha de tomate se încheiase prașila, iar la ardei se adunau noi forțe, pentru a se termina pînă spre seară această lucrare pe toată suprafața de 5 ha. „Astăzi avem la muncă peste 100 de oameni, ne spunea inginerul Dumitrache Drăgan, directorul asociației. Pînă în prezent am efectuat toate lucrările în timp optim și cu bune rezultate. Am ieșit pe piața Galațiului cu multă salată și vrem ca în jur de 5 iunie să scoatem și roșii. Tocmai de aceea nu ne permitem nici o clipă de răgaz".

I. CHIRIC

Festivalul național „CÎNTAREA ROMÂNIEI"
cadru complex de educație comunistă, de înfăptuire a Programului partidului

O CONȘTIINȚĂ NOUĂ, ÎNAINTATĂ, OGLINDĂ A MUNCII ȘI CREAȚIEI

La Rulmentul — Brașov

Dacă se mindrese — și pe bună dreptate — cu produsele care le ies din mîini, tinerii (peste 4.500) de la Rulmentul Brașov *nu au mai puține motive să-și privească și să-și analizeze cu bucurie multe dintre rezultatele activităților înscrise în cea de-a doua ediție a* Festivalului național Cîntarea României, *activități menite a ridica gradul de conștiință al utecistilor, de a le insufla acea profundă pasiune pentru autodepășire, într-un cuvînt, menite a contribui la formarea conștiinței lor noi, comuniste. O permanentă îmbinare între manifestările politico-ideologice cu cele vizînd stimularea creației tehnico-științifice și, nu în ultimul rînd, cu cele cultural-educative au făcut ca, privind programul de acțiuni al comitetului U.T.C. pe întreprindere reporterul să încerce mai degrabă a-și nota nu exemple, nu titluri, ei acel specific pe care trebuie să-l îmbrace asemenea activități la fiecare loc de muncă în funcție de caracterul său, de oamenii care vor să-și afirme personalitatea. Am dorit, astfel, să descopăr dincolo de temele consemnate în plan și reunite fie sub genericul* Școlii politice serale, *fie sub aceiași al* emisiunilor de la stația de radioamplificare, *fie al* informărilor politice, *fie al* cercurile de dezbatere pe probleme de istorie, știință și tehnică, comportament și gospodărie, *fie direcția de diversitatea programului oferit la serile cultural-distractive acel element care să-mi dea „cheia" specificității manifestărilor cu care tinerii de la* Rulmentul *înțeleg să se integreze în ansamblul unic al* Cîntării României. *Și o mai îndelungată convorbire cu* Ion Stanca, *secretarul comitetului U.T.C.,* Mariana Bostan *de la secția montaj și* Ionel Pricopi, *reglator la secția bile mi-a dezvăluit această notă aparte, care fără a avea acest unic totale noutăți se înscrie pe linia unei bune și profunde înțelegeri a obiectivului primordial al Festivalului național* Cîntarea României: *formarea omului nou.*

„Deși, inițial, la marea majoritate a dezbaterilor, cursurilor, simpozioanelor ne-am străduit să invităm personalități ale vieții politice, economice, sociale, culturale din oraș — *mi-a mărturisit* Ion Stanca —, cu timpul am încercat (și, cred, cu bune rezultate) o altă metodă: aceea de a transforma pe simplii „auditori" în „conferențiari". Poate este prea mult spus, dar ne-am dat seama că studiul și înțelegerea temelor propuse sînt cu atît mai ușoare cu cît cei care aveau de la prezenta erau inși tineri, *într-adevăr informările politice, de pildă, cad, în fiecare organizație, pe rînd, în sarcina unor alți uteciști. Numit cu uprocre o lună înainte, acesta are timp să se documenteze, să studieze, să caute spațiul unor oameni de specialitate pentru ca atunci cînd apare la fața colegilor săi să fie convins nu doar să citească un text mai mult sau mai puțin pus la punct, ci să susțină o dezbatere, să răspundă la întrebări, să antreneze întreg colectivul la o discuție deschisă, interesantă, tinerească. De asemenea, la stația de radioamplificare — unde săptămînal sînt dezvoltate idei din codul eticii și echității socialiste, din politica economică a partidului, din poziția sa în probleme internaționale — „glasul" este aproape mereu altul, de fiecare dată revenindu-i unui alt utecist datoria de-a analiza tema respectivă.*

„Noi — *îmi spunea* Maria Bostan —, cei de la montaj, ne-am făcut deja o faimă în întreprindere datorată, printre altele, gazetei de perete. Cercul de colaboratori este aproape tot atît de larg cît organizația noastră și tocmai de aceea ea reușește să fie la zi cu toate evenimentele privind producția, realizările dar și lipsurile tinerilor, inițiativele unora dintre ei."

Dar una dintre formele principale ale activității desfășurate de tinerii de la Rulmentul Brașov *în dorința lor de a se situa printre cei mai zeloși participanți la Festivalul național „Cîntarea României" o constituie cercurile de dezbatere organizate la căminele de nefamiliști. La căminul nr. 3 funcționează unul de istorie — dintre temele curente amintim: Lupta pentru independență — constantă a istoriei României, Constituirea și desăvîrșirea statului național, Ieșirea din obștea populară, unitate și independență — la nr. 7, unul de știință și tehnică — membrii cercului se pregătesc intens pentru o sesiune de comunicări tehnico-științifice, la nr. 8, unul de etică și echitate socialistă, iar la nr. 8 B, unul de gospodărire.*

S-ar mai putea face încă multe enumerări cu care tinerii de la Rulmentul Brașov *doresc să se înscrie la un nivel superior în actuala ediție a* Festivalului național „Cîntarea României". *Printre ele m-aș referi doar în trecere la bogata activitate artistică. Formațiile de folk, de dans tematic, de brigadă, dansuri populare, orchestrele de muzică ușoară și populară se pregătesc să înfrunte într-un* Dialog pe aceeași scenă *echipele artistice din Săcele. Nu știu care a fost rezultatul, cine a fost mai bun. Ceea ce contează și totodată impresionează la* Rulmentul *este participarea în masă a tinerilor la împlinirea nobilei misiuni pe care Festivalul național „Cîntarea României" a pus-o și în fața lor:* formarea omului nou.

MIRUNA IONESCU

TINERII ÎNTREABĂ — Oameni de știință români răspund

Interlocutor: dr. VASILE BOICI,
medic primar, șeful Centrului metodologic de recuperare și terapie „Boicil" din Timișoara

BOICILUL un medicament „miraculos"?

RED.: Tînăra care ne-a scris, Liliana Popa de la Liceul industrial nr. 4 din Ploiești, respinge ca orice om de vîrsta ei „minunile". A auzit însă, de la persoane care s-au aflat în tratamentul dumneavoastră, că „Boicilul" ia durerea „cu mîna" și vrea să știe: 1. dacă e adevărat și 2. (fiind o viitoare specialistă în chimie) — cum se explică științific această vindecare instantanee. La primul punct mi-aș permite să-i răspund chiar eu — da, este adevărat. Mă aflam în cabinetul doctorului Boici cînd tînărul Puiu Jurescu (21 de ani, lucrător în comert din Timișoara) care suferea de migrene puternice de mai bine de un an, a mărturisit — după prima serie de injecții — că durerea i-a dispărut brusc.

Dr. VASILE BOICI: Efectul instantaneu, neobișnuit la medicamentele destinate combaterii durerilor a uimit și a atras bolnavii, dar mi-a creat și neplăceri cu unele cadre de specialitate cărora li se părea „neserios" un medicament care face asemenea „minuni" și s-au grăbit să afirme că ar fi un fel de foc de paie fără acțiune de durată. Părere care s-a dovedit a fi falsă. În primul rînd, mi-a demonstrat-o mie, practica. Am testat „Boicilul" timp de 25 de ani. Una dintre primele mele paciente, Florica Socatiu, pe care am vindecat-o acum un sfert de veac, de discopatie hernială, a revenit de-abia zilele acestea la tratament pentru poliartroză, o boală frecventă la vîrsta ei, 71 de ani. Aș putea să vă dau nenumărate asemenea exemple. Dar cea mai convingătoare este investigația completă pe care au făcut-o asupra „Boicilului" (înainte de a fi pus în vînzare la farmacii), Ministerul Sănătății, Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare. Analizînd medicamentul în laboratoare, specialiștii au demonstrat că Boicilul se fixează pe extremitățile nervoase ale țesuturilor și nu se „spală" cu serul din sînge ca alte medicamente similare. Această aderență și persistentă deosebită explică efectul prelungit. Ați asistat la intervenția în cazul unei migrene. Tînărului respectiv i-a produs mari necazuri, a fost în tratamentul unor neurologi, dar nu s-a vindecat pentru că i s-au dat sedative, care se bazează pe întreruperea reflexului de durere, nu pe refacerea cauzei bolii. Pentru noi este unul dintre cazurile simple care se vindecă, de obicei, după o singură serie de injecții. Fixîndu-se pe „vîrful" nervilor parietali, ai encefalului, ai calotei, supraorbitali etc — foarte sensibili la intemperii, la care reacționează cu dureri migrenoide — „Boicilul" reface nervul și durerea dispare.

RED.: Reumatismul infecțios este o boală care se contractează în copilărie, în special datorită tratării superficiale a amigdalitelor, faringitelor, infecțiilor dentare. Destul de mulți tineri suferă de această maladie care, cum spunea un reumatolog, se mulțumește să „lingă încheieturile dar mușcă inima" (provoacă grave afecțiuni cardiace). După cîte știu, tratamentul clasic constă în administrarea de antibiotice (dă bune rezultate și Moldaminul românesc); ce rol joacă în acest caz „Boicilul" care nu este un antibiotic?

Dr. VASILE BOICI: Noi continuăm tratamentul cu „Moldamin", dar grăbim recuperarea cu ajutorul „Boicilului". Datorită durerilor, bolnavul evită să facă mișcări și articulațiile se anchilozează. Boicilul, injectat în anumite puncte ale articulațiilor, face să dispară umflăturile și suprimînd durerea (prin efectul antialgic), permite bolnavului să facă gimnastică medicală și în acest mod să-și recapete mult mai repede mobilitatea articulațiilor.

RED.: Am observat că precizați mereu „injecțiile făcute în anumite puncte". Tratamentul cu „Boicil" are legătură cu acupuncturi?

Dr. VASILE BOICI: Eu nu sînt specialist în acupunctură, dar la un congres internațional la care am fost invitat, specialiștii în acupunctură au susținut că aceasta, asociată cu „tratamentul Boicil", ar da rezultate spectaculoase. De-a lungul celor 25 de ani de experimente am constatat că medicamentul are efect numai dacă este injectat în locuri bine stabilite. Boicilul este atestat științific de numai două brevete principale, privind formula medicamentului, dar deține 16 brevete secundare privind metodele de aplicare. Am chiar acum, în spital, cazuri de bolnavi care au mai făcut injecții cu „Boicil", fără nici o eficiență, fiindcă n-au fost făcute corect — care aici, la noi, s-au sculat din pat după primele injecții. Ministerul Sănătății s-a convins de necesitatea unei specializări și numai în ultimele luni a detașat la Centrul Boicil 31 de medici reumatologi, interniști etc care și-au însușit tehnica noastră, se pare, apropiată de acupunctură.

RED.: Am stat de vorbă cu multi bolnavi care fac afirmații uimitoare. Un electrician, Gh. Măcas din Brașov, a precizat că la internare nu putea face mai mult de 30—40 de pași, că după prima serie de injecții a făcut 120 de pași, după a doua 350, iar după a treia 940. Spun „uimitoare", pentru că diagnosticul său este arterită obliterantă bilaterală, o boală care, după cîte știu, nu și-a găsit încă leacul, și conduce la amputarea picioarelor. Boicilul poate vindeca arterita?

Dr. VASILE BOICI: Este boala care ne preocupă acum în cel mai înalt grad. Tratamentul forte pe care-l aplicăm (cu doze mai puternice ca cele din comerț), dă rezultate bune la bolnavi internați cu oscilometria 1; după o săptămînă — 10 zile au înregistrat 5,5. Oameni bolnavi de luni de zile merg acum normal. Îmbunătățirea stării lor se explică prin calitățile vasodilatatoare ale medicamentului care „lărgește" arterele permițînd sîngelui să irige țesuturile de la extremitățile membrelor unde nu mai ajunge datorită maladiei. Problema este dacă putem restabili circulația definitiv sau numai pentru o perioadă. Răspunsul ni-l va da timpul. Eu am deocamdată foști pacienți care au împlinit 7 ani de cînd merg pe picioarele lor. Mai departe, vom vedea. Însă sînt de părere că dacă am reușit, chiar numai pentru 7 ani (deși noi sperăm în mult mai mult) să salvăm oamenii de la infirmitate și tot ar fi o încercare ce merită a fi făcută. Subliniez acest lucru fiindcă pentru o serie dintre bolnavii de arterită care s-au internat la noi din diverse orașe din țară, medicii de care aparțin au refuzat să le dea trimiteri, motivînd că vindecarea arteritei este o „poveste".

RED.: Atitudinea medicilor față de acest produs românesc s-a schimbat, în general. Medicul Ioan Crețu, șef de secție la Policlinica județeană Alba Iulia, declară: „M-a uimit eficiența Boicilului la un bolnav cu endarterită obliterantă, care la internare nu putea face mai mult de 25—30 de pași și după injectare a reușit să facă 100—200 pași. Aceasta demonstrează eficiența medicamentului în tulburările circulatorii arteriale și venoase". Dr. Alexandru Manea, de la Policlinica centrală București, subliniază extinderea tratamentelor cu Boicil, „de la reumatisme articulare și abarticulare, degenerative, poliartroze la bronhopneumopatie cronică obstructivă de tip astm alergic, arterite, tulburări circulatorii periferice venoase, colici renale", și propune aplicarea tratamentului și în cardiopatii ischemice sau tulburări de irigație cerebrală". Alți specialiști au sugerat extinderea gamei de preparat „Boicil". Cărora dintre aceste sugestii le veți da curs?

Dr. VASILE BOICI: Boicilul este produs de Fabrica „Terapia" din Cluj-Napoca, unde în curînd va fi realizat și sub formă de pilule, picături, capsule. Noi folosim deja în spital picăturile ca doză de întreținere a efectului între injecții. Pilulele sînt destinate calmării durerilor migreneoase, reumatismele etc și după părerea noastră [illegible] mine s-o constate și pacienții), vor avea un efect superior — prin rapiditatea cu care acționează, prin durata [illegible] și prin faptul [illegible] nu provoacă leziuni stomacale ca preparatele similare actuale — aspirină, Brufen, Butapolidin etc. Colaboratorul meu, medicul specialist O.R.L., Vasile Dindelegan, s-a profilat (cu succes) pe tratarea astmului bronșic cu „Boicil" injectat intravenos. Spasmul bronhiilor și alveolelor, care produce obstrucția respirației, cedează la injecție permițînd bolnavului să respire. Efectul este de durată. Un alt colaborator, medicul șef al Policlinicii sportive — Titus Petrovici — vindecă mult mai ușor cu ajutorul „Boicilului" traumatismele pacienților săi. Am mai obținut deja rezultate bune în tratarea gastritelor dureroase, enterocolitelor și experimentăm tratamentele în cardiopatia ischemică și obstrucției.

RED.: Vreți să ne spuneți ce substanțe chimice stau de fapt la baza „Boicilului"?

Dr. VASILE BOICI: Cînd eram tînăr, reumatismul a făcut din mine un infirm. Am urmat, fără rezultat, toate tratamentele curente. Atunci am apelat la „leacurile bătrînești", la o plantă foarte răspîndită în Banat — Helleborus species — Spînz, cum i se spune în popor. Țăranii o puneau în urechea animalelor bolnave — unele se vindecau, dar altele mureau, ceea ce a făcut ca spînzul să fie interzis de autoritățile sanitare. Mi-am zis că, într-o proporție anumită, spînzul îmi poate fi de folos. Cobaiul viitorului medicament am fost eu însumi. Cel mai greu lucru s-a dovedit izolarea componenților netoxici (3 din cei 36 pe care îi conține planta în total), cu mijloacele unui „laborator" improvizat. Medicamentul care a primit numele „Boicil" se bazează deci pe substanțe naturale extrase din această plantă. Este un produs original românesc. A fost brevetat în 16 țări, apreciat în 1978 la Expoziția internațională de medicamente de la Leningrad. La Centrul nostru [illegible] dologic și de recuperare au [illegible] mat tratamente (în 5 ani) 75 161 de bolnavi (dintre care 4 890 străini) și au fost internați pentru afecțiuni grave 3 126. Am fost vizitați de medici din Spania, R.F.G., Iugoslavia, Mexic, Danemarca, Austria. Urmează să prezentăm medicamentul și metodele de tratament în China, Argentina și alte țări latino-americane.

MONICA ZVIRJINSCHI

CRONICA LITERARA

Realism și parabolă *)

Există cărți ale căror calități răscumpără defectele. Forța de impresionare, intensitatea artistică a paginilor bune te fac să uiți în sensul cel mai complet al cuvîntului, pe cele rele. În această categorie de scrieri, nu foarte bogat reprezentată, intră romanul lui Mihai Sin „Bate și ți se va deschide". Analizat îndeaproape, volumul prilejuiește destule insatisfacții: construcția în ansamblu prezintă fisuri, ritmul narațiunii e greoi, intervenția autorului însuși cu comentarii voit — prea voit — ironice, stingace (nimic mai neplăcut în carte, deattfel, ca „vocea povestitorului"). Am fi însă prea indulgenți dacă ne-am opri aici. În fond, personajul principal, Octavian Șteflea, e șters, drama lui e trasată în linii atît de puține și atît de banale în puținătatea lor, încît nu impresionează în plan estetic. Om indecis, lipsit de forța de a da glas propriilor deziderate și, mai ales, de a încerca să le îndeplinească, Șteflea este conturat în ficțiune în linii, de asemenea, indecise, nesigure (firește, nu urmîndu-se o estetică a „vagului", ci dintr-un limpede deficit al intuiției naratorului). Personajul a ratat, înjelegem la un moment dat, o mare carieră de artist plastic. Dar a ratat-o oare? Aceasta ar fi presupus o vocație reală, neajunsă, din varii pricini, la exprimare. Aici s-ar părea că totul se rezumă la aprecierile exaltate ale unui oarecare domn Simedrea, medic pensionar în orășelul în care a copilărit protagonistul. Simedrea e de fapt un bătrîn prea ușor dispus la cuvinte mari în fața rezultatelor „creației" mai tînărului său prieten. Pentru Octavian, însă, aceasta pare a fi reprezentat mai degrabă expresia unei „crize de creștere", drumul artei fiind pentru el de mult abandonat. Ni se mai vorbește despre o mare iubire eșuată cu ani în urmă a protagonistului (marea iubire fiind și ea o exprimare a impulsului de a ieși din rînd, înțelegem că ne aflăm dinaintea altui eșec existențial al lui Șteflea); despre căsnicia lui de azi (din momentul desfășurării narațiunii, vreau să zic, moment convențional, desigur, alunecările în trecut ocupînd o parte substanțială a scrierii) cu o soție plictisită în forme discrete, elegante, de partenerul ei de viață. Personajul principal e prezentat dintr-o perspectivă a ambiguității irelevante estetic. Nepreciziindu-i portretul moral — probabil din prejudecata că a preciza echivalează cu a schematiza — scriitorul ne face să nu-i percepem nici consistența dramei, nici existența calităților, nici natura culpei, nici șansele de redresare, nici... Alte personaje nu sînt, la rîndul lor, viabile ca personaje. Am consumat, iată, bună parte din cuprinsul recenziei, înșiruind cusururi. Cusururi care, oricît de numeroase și importante, pălesc înaintea calităților. Interesul paginilor lui Mihai Sin îl dă nu capacitatea de plămădire a unor caractere și conflicte, ci forța unor „momente". El „decupează" cîteva secvențe de viață de o precizie uimitoare a detaliilor, încărcate de semnificații atît de profunde, de tulburătoare, și atît de „închise" în masa discursului, aparent neutru, încît se insinuează pe alocuri, sugestia parabolei. Tocmai fiindcă totul este atît de artistic, valoarea și interesul respectivelor „tablouri" nu ține doar de domeniul artei. Iată unul: Călătoria cu autobuzul pe care o întreprinde Șteflea e un prilej de a „fotografia" în autogară grupuri de țărani în vîrstă mincînd brînză, pîine, ceapă, liniștiți, cu chipuri impenetrabile, respectînd cu fiecare gest un ceremonial secret și alte grupuri, tot de țărani, de data aceasta tineri, veseli, neastîmpărați, ieșiți din schimbul de noapte, deloc obosiți însă, mincînd înghețată ori rontăind batoane de ciocolată cumpărate de la chioșcurile deschise la ora aceea timpurie. Tinerii par a nu avea nici o legătură cu ceilalți, așa cum o specie nu pare a proveni din alta deși, firește, știi raportul real de evoluție. Poate de la Marin Preda nu s-au mai scris pagini atît de substanțiale asupra nu a dispariției ci a metamorfozelor necesare prin care trece o clasă. Originalitatea și subtilitatea mai tînărului prozator de la Tîrgu Mureș este dată de faptul că opoziția dintre o mișcare ritualică, înceată, milenară și una frenetică, juvenilă, „modernă" — opoziție ilustrată și într-o nuvelă eminentă de Eugen Barbu — nu mai e reprezentată de un țăran de pe o parte și niște orășeni pe de altă parte, ci de niște țărani pe de o parte și de niște *alți* țărani pe de altă parte. Esența însăși a unui proces e surprinsă astfel: reacția „polemică" față de tipul „tradițional" de țăran vine chiar din interiorul țărănimii. Se mai pot cita alte pasaje pe aceeași temă la fel de izbutite.

Interesul romanului crește în partea a doua care poate fi citită foarte bine ca o nuvelă de sine stătătoare. Autorul face un excelent „studiu" al voinței de putere manifestată în formele cele mai deosebite și mai neașteptate. „Scena" o oferă călătoria cu autobuzul întreprinsă de Șteflea. Un bărbat afișînd un acr de umilință, prea ostentativă ca să nu fie ipocrită, îi mărturisește lui Șteflea: „Viața mea, după multe rătăciri, și-a găsit cursul cel bun, de slujitor al Domnului". „Chemarea" lui Ionică nu este decît o travestită formă a orgoliului, a voinței de a subjuga pe alții. Fără să vrea, personajul singur se deconspiră imediat: „Nu, eu simt chemarea aceasta în mine, simt că trebuie s-o urmez, ca să mă mîntuiesc pe mine și să-i mîntuiesc și pe alții. Căci cine e păstorul? Unul care știe mai multe, mai puternic și mai sigur pe sine. Unul care poate să lupte cu lupul, cu hoții, cu toate fiarele sălbatice. Și-i dă turmei lui și iarba cea mai grasă". Vocația de „păstor" este văzută, așadar, ca vocația unui învingător într-o competiție. Ironică vrea să fie în fond slujitorul propriei sale sete de putere.

În chipul cel mai manifest, agresiv chiar, voința de putere, orgoliul fără limite, care duc la instaurarea unei atmosfere de teroase evasineverosimile (în ordine morală, dar pe care prozatorul știe să o facă perfect verosimilă în ficțiune) e reprezentată prin Iovu Cucinschi, șoferul autobuzului. El ia sau nu ia în mașină călători (din categoria navetiștilor cu abonament) în funcție de propriul său plac, se amestecă în mijlocul conversațiilor dintre pasageri, cenzurîndu-le și selectîndu-le temele de discuție, face abuzuri peste abuzuri... Scriitorul merge mai departe cu observația, remarcînd cum „eficiența" acțiunii unui asemenea tip merge mînă în mînă cu nepăsarea, mai mult, *obediența* celorlalți. Un pasager, medic pensionar, îi înalță adevărate imnuri de slavă lui Cucinschi, mărturisindu-și fără încetare pe parcursul călătoriei bucuria de a-și fi încredințat viața pe mîinile „harnice, cinstite și pricepute" ale aceluia: cîn cineva (din întîmplare, Șteflea, dar gestul putea să-l facă oricare altul, eroul principal fiind lipsit, cum am amintit deja, de individualitate literară) se ridică împotriva unei nedreptăți strigătoare la cer a șoferului, tocmai victimele acestuia din urmă obișnuite a executa fără cîrtire ordinele „tiranului", îl aruncă fără milă pe „rebel" din mașină în plină viteză. Penultima pagină cuprinde o imagine teribilă a nepăsării și a condamnabilei temeri de a lua atitudine: „Grasul deschise ușa și Octavian Șteflea întinse mîna către tipul de lîngă ușă, cel cu haina de piele, care luase biletul numărul patru. Era un bărbat solid, dar se ghemuise în colțul lui, părînd că nu vede nimic, grijuliu să nu fie atins".

Este limpede că prin intermediul acestor puternice pagini de proză, Mihai Sin propune o temă de meditație de o intensitate egală temperaturii artistice a textului. Cartea sa este în fond o invitație la curaj, atitudine, responsabilitate. Invitație cu atît mai stăruitoare în conștiința noastră cu cît scriitorul nu o realizează o clipă pe calea discursivă.

VICTOR ATANASIU

*) **Mihai Sin: „BATE ȘI ȚI SE VA DESCHIDE", Editura Cartea românească, 1978.**

TEATRE

JOI, 17 MAI

Teatrul de Operetă: SÎNGE VIENEZ — ora 19.30; Teatrul Național (Sala Mică): VIAȚA UNEI FEMEI — ora 19.30; (Sala Atelier): FANTEZIILE LUI FARIATIEV — ora 19; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitul Măgureanu): LEONCE ȘI LENA — ora 19.30; Teatrul „C.I. Nottara" (Sala Magheru): MICUL INFERN — ora 19.30; (Sala Studio): CONTRATIMP — spectacol cedat — ora 20; Teatrul Mic: ZBOR DE STICLEȚI — ora 19.30; Teatrul Giulești: ROCHIA ȘI AUTOGRAFUL — ora 19.30; (Sala Majestic): DRAGOSTE PERICULOASĂ — ora 19.30; Teatrul „Ion Creangă": PĂPUȘA CU PICIORUL RUPT ȘI PUFUȘOR ȘI MUȘTĂCIOARĂ — ora 10; Teatrul „Țăndărică" (Sala Victoria): PESCARUL ȘI NOROCUL — ora 9.30; Ansamblul „Rapsodia Română": BUN VENIT LA RAPSODIA — ora 19.30; Circul București: NĂZDRĂVĂNIILE URȘILOR — ora 19.30.

• PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET •

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE MEDICINĂ TIMIȘOARA

anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE MEDICINĂ GENERALĂ ȘI PEDIATRIE

- **Asistent stagiar la Catedra III, disciplina Neurologie, poziția III/25.**
- **Asistent stagiar la Catedra VII, disciplina Chirurgie infantilă, poziția VII/29.**

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului de medicină din Timișoara, Piața 23 August nr. 2, în termen de 15 zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere însoțită de actele prevăzute de Legea nr. 6/1969 privind statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 33 din 15 III 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Educației și Învățămîntului nr. 84539/1969.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la Institutul de medicină din Timișoara, Piața 23 August nr. 2, în termenele legale.

Litoral '79 — în așteptarea oaspeților

● *Sezonul pe litoralul Mării Negre își face apariția încă din luna mai. După o primăvară rece, litoralul vă invită la o binemeritată odihnă și relaxare.*

● *Medicii vă sfătuiesc să profitați din plin de perioada 15 mai — 15 iunie, de farmecul recunoscut al litoralului, de multiplele sale binefaceri. Nisipul, soarele și plaja vă fac invitație la odihnă și călire a sănătății.*

● *În intervalul perioadei menționate, sezonul vacanțelor pot fi alese după preferințe, între 3—12 zile.*

● *În fixarea opțiunilor dv. nu trebuie să neglijați cîteva amănunte importante: tarifele de cazare și masă sînt substanțial reduse față de lunile iulie și august. Astfel, costul mesei și cazării pentru o zi în luna mai este de 57 lei, în iunie de 65 lei, în timp ce pentru lunile iulie-august tariful de cazare și masă este de 97,50 lei.*

● *Pe tot parcursul perioadei, un personal bine instruit vă asigură servicii prompte și de calitate. La dispoziția dv. hoteluri și restaurante moderne. O gamă largă de acțiuni de agrement vin să completeze timpul petrecut pe litoral în mod plăcut, util și atractiv.*

● De reținut pentru toți: *un concediu pe litoral în perioada 15 mai — 15 iunie, o odihnă plăcută, dar și economii importante în bugetul familiei dv.*

● *Biletele la odihnă și cură balneară pe litoral pentru perioada menționată pot fi obținute de pe acum la toate agențiile și filialele OFICIILOR JUDEȚENE DE TURISM, cît și de la comitetele sindicatelor din întreprinderi și instituții din întreaga țară.*

COOPERATIVA DE INVALIZI „METALICA" INCADREAZĂ DE URGENȚĂ

Cooperativa de invalizi „METALICA", str. Doamnei nr. 7 sector 4, încadrează de urgență, din București și județul Ilfov, conform legilor în vigoare, următoarele categorii de personal:

valizi: matrițeri, categ. 4—6; paznici; încărcători descărcători (muncitori necalificați) cum și pentru echipa de întreținere: electricieni, instalatori, tinichigii, strungari;

invalizi: strungari categ. 1—4; șlefuitori, galvanizatori, garnituriști auto, drukbangiști.

Solicitanții se vor prezenta zilnic între orele 7—15; relații la telefon: 13.21.26 — 13.21.27 — 13.17.87 interior 9.

GRUPUL DE ȘANTIERE INSTALAȚII, MONTAJ BUCUREȘTI ÎNCADREAZĂ

Grupul de Șantiere Instalații Montaj București cu sediul în București, B-dul. Magheru nr. 1—3 sector 1 încadrează în condițiile legii nr. 12/1971 următoarele categorii de personal: ingineri cu minimum 5 ani de activitate și experiență în execuție pentru proiectare, verificare documentații, tehnicieni proiectanți, tehnicieni normatori, șefi de lot. Pentru relații suplimentare, doritori se vor adresa la sediul grupului sau la telefon 16.38.40 interior 152.

INTERVIUL acordat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU ziarului spaniol „EL PAIS"

(Urmare din pag. I)

RĂSPUNS : România întreține relații bune cu Uniunea Sovietică, bazate atît pe buna vecinătate și pe tradițiile îndelungate de colaborare, cît și pe comunitatea de orînduire socială. Dealtfel, trebuie să menționez că Uniunea Sovietică ocupă primul loc în relațiile economice ale României. Colaborarea cu Uniunea Sovietică cuprinde toate domeniile de activitate, atît relațiile bilaterale, cît și internaționale. Aceste relații corespund atît intereselor popoarelor celor două țări, cît și cauzei generale a socialismului, destinderii și păcii.

De asemenea, în spiritul politicii externe a României, de dezvoltare a relațiilor cu toate statele fără deosebire de orînduire socială, întreținem relații bune cu Statele Unite ale Americii. În ultimii zece ani schimburile economice ale României cu S.U.A. au crescut de aproape zece ori. Considerăm că dezvoltarea acestor relații corespunde atît intereselor României, cît și ale Statelor Unite, servește cauzei destinderii, a unei colaborări bazate pe egalitate și respect reciproc al independenței ambelor popoare.

ÎNTREBARE : *Se cunoaște că în ultimii ani în mișcarea comunistă internațională au intervenit mutații, în sensul afirmării crescinde a principiilor independenței și autonomiei fiecărui partid. Care este contribuția, de natură politică și ideologică, a Partidului Comunist Român la instaurarea în practică a acestor principii în relațiile dintre partide ?*

RĂSPUNS : Partidul Comunist Român s-a pronunțat și se pronunță întotdeauna pentru dezvoltarea colaborării dintre partidele comuniste și muncitorești, pe baza egalității, a respectării dreptului fiecărui partid de a-și elabora în mod independent linia politică și strategia, corespunzător condițiilor istorice, sociale și naționale din fiecare țară.

Într-adevăr, se poate spune că aceste principii se afirmă cu tot mai multă putere în relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești. Pe această bază, multe partide au reușit să obțină succese de seamă în rezolvarea corespunzătoare a problemelor care preocupă țările respective, să aibă un rol important în viața politică națională și, totodată, să participe activ la soluționarea problemelor complexe ale vieții internaționale. Considerăm că, pe baza principiului egalității, independenței și dreptului fiecărui partid de a-și elabora linia sa politică proprie, există largi perspective de întărire a solidarității și colaborării între aceste partide, de creștere a rolului mișcării comuniste, revoluționare și muncitorești în soluționarea problemelor dezvoltării democratice, socialiste, în realizarea politicii de destindere, dezarmare și pace.

ÎNTREBARE : *Ce credeți, dumneavoastră, despre eurocomunism, ca formulă pentru partidele comuniste din Europa occidentală ?*

RĂSPUNS : Așa cum am mai declarat și în alte împrejurări, noțiunea de eurocomunism în sine nu spune prea mult. Înțeleg prin aceasta faptul că, în elaborarea politicii lor generale, partidele comuniste din Europa occidentală acționează în mod independent, ținînd seama de condițiile concrete din fiecare țară. În acest sens, consider că activitatea partidelor din Europa occidentală este în concordanță cu tendința de care am vorbit anterior — și care se afirmă cu tot mai multă putere în relațiile dintre partidele comuniste — de realizare a unei solidarități bazate pe egalitate și independență, ceea ce dă forță și tărie fiecărui partid și deschide calea abordării mai juste a problemelor din fiecare țară. Noi pornim de la faptul că trebuie să se acționeze în așa fel încît să se excludă orice amestec în treburile altor partide, că nu mai este posibilă existența vreunui centru sau model în dezvoltarea socialistă, ci trebuie pornit de la principiile universal valabile, ținînd seama de noile realități istorice, sociale, în care se dezvoltă astăzi omenirea. Numai pe această bază se poate asigura dezvoltarea democratică, socialistă, progresul întregii omeniri.

ÎNTREBARE : *Cu ce inițiative concrete va veni România la viitoarea Conferință pentru securitate și cooperare în Europa, care va avea loc anul viitor la Madrid ?*

RĂSPUNS : România a acordat și acordă o mare însemnătate înfăptuirii securității și cooperării europene, realizării în viață a documentelor semnate la Helsinki, care constituie un tot unitar. Ținînd seama că după Helsinki nu s-au realizat prea multe din prevederile documentelor, de faptul că reuniunea de la Belgrad nu a dat rezultate prea bune, considerăm că este necesar să se acționeze cu mai multă hotărîre de către toate statele participante la conferință și, în primul rînd de statele europene, pentru o temeinică pregătire a reuniunii de la Madrid din 1980. Noi punem pe primul plan trecerea la măsuri concrete pentru extinderea cooperării economice, tehnico-științifice și culturale, dar, totodată, considerăm că un rol important trebuie să fie acordat problemelor dezangajării militare și dezarmării. Am dori ca la reuniunea de la Madrid — pe lîngă adoptarea unor măsuri concrete pentru înfăptuirea, în toate domeniile, a documentelor semnate la Helsinki, — să se acorde o importanță primordială adoptării de măsuri în privința dezangajării militare și dezarmării. Fără această nu se poate vorbi de destindere și cooperare, de pace în Europa, ca, dealtfel, în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Poporul român va sărbători în această vară împlinirea a 35 de ani de la eliberarea țării. Care sînt, domnule președinte, principalele realizări care marchează evoluția României în această etapă istorică ?*

RĂSPUNS : În cei 35 de ani care au trecut de la victoria insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste, România a obținut succese de seamă în toate domeniile. În primul rînd, în acești ani — istoricește destul de puțini — au fost parcurse mai multe etape istorice : de la societatea burghezo-moșierească la realizarea societății socialiste multilateral dezvoltate, de la o țară slab dezvoltată, considerată că trebuie să rămînă eminamente agricolă, la o țară cu o industrie dezvoltată, cu o agricultură modernă, socialistă. În acești ani, spre exemplu, producția industrială a României a crescut de peste 42 de ori. Sînt ramuri care au cunoscut o dezvoltare foarte puternică. Spre exemplu, producția de energie a crescut de circa 110 ori, a industriei construcțiilor de mașini — de 160 de ori, iar a industriei chimice — de aproape 280 ori. De asemenea, producția industriei ușoare a crescut de 35 de ori, iar cea alimentară de peste 9 ori. S-a dezvoltat puternic, pe baze noi, socialiste, agricultura, a cărei producție a crescut în această perioadă de circa 3,5 ori. Înșeși aceste cifre demonstrează că în acești ani România s-a transformat într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. Pe această bază s-au produs schimbări în structura socială, s-a asigurat dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii, ridicarea generală a gradului de civilizație al întregului popor.

ÎNTREBARE : *Care sînt problemele economice cele mai arzătoare ale sistemului românesc, în prezent ?*

RĂSPUNS : Actualmente, în centrul preocupărilor se află înfăptuirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. În cei trei ani care au trecut din actualul plan cincinal — 1976—1980 — industria românească s-a dezvoltat într-un ritm mediu anual de peste 11 la sută. S-au obținut, de asemenea, progrese însemnate în dezvoltarea agriculturii, a celorlalte ramuri ale economiei. Odată cu aceasta acordăm o mare însemnătate perfecționării sistemului economic. Măsurile adoptate în acest sens au în vedere accentuarea autoconducerii muncitorești și autogestiunii, introducerea unor noi indicatori economici în aprecierea rezultatelor întregii activități, punînd în centrul preocupărilor ridicarea nivelului calitativ și creșterea eficienței economice. Totodată, avem în vedere accentuarea participării oamenilor muncii la beneficii.

În același timp, un rol important în perfecționarea sistemului economic al României îl are realizarea formelor noi, democratice, de conducere, prin crearea consiliilor oamenilor muncii ca organe deliberative care hotărăsc asupra întregii activități a tuturor unităților economico-sociale, prin asigurarea participării în toate organismele, în proporție de cel puțin 30 la sută, a muncitorilor care lucrează direct în producție. Considerăm că dezvoltarea democrației economice, a democrației muncitorești constituie o parte inseparabilă a democrației generale, a creării condițiilor pentru participarea directă, conștientă a maselor populare la elaborarea politicii interne și externe, la înfăptuirea programului de dezvoltare socialistă a țării, la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Acestea sînt preocupările care vor fi accentuate în următorii ani, odată cu dezvoltarea forțelor de producție și creșterea nivelului general de civilizație al societății socialiste românești.

ÎNTREBARE : *În numeroase rînduri, dumneavoastră, domnule președinte, ați dat asigurări că regimul se va strădui să ridice nivelul de viață al populației. Ce măsuri noi s-au luat în această privință în ultimii ani?*

RĂSPUNS : Pe baza dezvoltării generale a forțelor de producție, a creșterii întregii economii naționale, s-a asigurat și creșterea nivelului de trai material și spiritual al poporului. În anii socialismului venitul național a crescut de circa 12 ori. Aceasta a permis ca, odată cu repartizarea unei părți însemnate — în ultimii zece ani de circa 1/3 din venitul național — în scopul dezvoltării, să putem aloca mijloace tot mai însemnate pentru creșterea veniturilor oamenilor muncii. Veniturile reale au crescut, în ultimii 30 de ani, de aproape cinci ori. În actualul cincinal, prin plan, avem prevăzută o creștere a veniturilor reale de circa 20 la sută. Pe primii trei ani ai cincinalului am realizat o creștere de 22 la sută, iar în următorii doi ani — pînă în 1980 — vom mai realiza o creștere de circa 10 la sută. Aceasta va asigura, pe întregul cincinal, o creștere a veniturilor oamenilor muncii de circa 32 la sută — în condițiile menținerii ferme a prețurilor la nivelul planificat. Noi avem prevăzută prin plan o creștere a prețurilor, pe toți cei cinci ani, de circa 6 la sută. Prin măsurile pe care le-am luat pînă acum și pe care le vom lua în continuare, vom obține o creștere a acestor prețuri de sub 6 la sută.

Deci, putem spune că dezvoltarea economico-socială se reflectă nemijlocit în creșterea veniturilor oamenilor muncii, la care se adaugă cheltuielile sociale ce au, de asemenea, o pondere foarte importantă în creșterea nivelului general de viață al poporului. Noi pornim de la faptul că tot ceea ce realizăm în dezvoltarea societății socialiste românești trebuie să se reflecte direct în creșterea bunăstării poporului. Aceasta constituie esența politicii partidului nostru comunist, esența societății socialiste pe care o realizăm în România.

ÎNTREBARE : *Cum apreciați, domnule președinte, cooperarea bilaterală româno-spaniolă și în ce domenii considerați că relațiile actuale ar putea fi lărgite și intensificate ? Ce semnificație acordați, în acest cadru, apropiatei vizite oficiale pe care o veți întreprinde în Spania ?*

RĂSPUNS : Aș dori să menționez cu multă satisfacție faptul că, în ultimii ani, relațiile dintre România și Spania au cunoscut o dezvoltare continuă. Am realizat o extindere a schimburilor economice, precum și unele acțiuni de cooperare în producție și în alte domenii de activitate. Desigur, ceea ce am realizat pînă acum nu ne poate mulțumi — după părerea mea — nici pe noi, nici pe dumneavoastră. Dar, pornind de la aceste realizări de pînă acum, apreciem că există o bază bună pentru a trece la extinderea colaborării noastre atît în ce privește schimburile economice și tehnico-științifice, cît — mai cu seamă — în direcția cooperării în producție, inclusiv prin cooperarea împreună în terțe țări. Consider că sînt perspective deosebite în această privință.

Dorim ca în cursul vizitei pe care o voi efectua în curînd în Spania să găsim domeniile cele mai bune pentru lărgirea colaborării dintre România și Spania. Desigur, avem totodată în vedere extinderea relațiilor culturale ținînd seama de afinitățile de limbă și cultură, de civilizație, existente între țările noastre. Faptul că ambele țări sînt moștenitoare ale unor vechi tradiții care au contribuit mult la progresul și civilizația mondială constituie un factor de seamă în dezvoltarea colaborării, a relațiilor dintre România și Spania.

Totodată, trebuie să menționez că și în domeniul politicii internaționale — atît la Conferința general-europeană, cît și în înfăptuirea documentelor semnate la Helsinki, precum și în alte probleme complexe ale vieții internaționale, cum sînt realizarea noii ordini economice internaționale, dezarmarea — țările noastre au conlucrat activ. Consider că sînt toate condițiile necesare pentru a întări această colaborare în vederea afirmării în viața internațională a principiilor de egalitate, de respect al independenței și suveranității naționale, de neamestec în treburile interne, de renunțare la forță și la amenințarea cu forța, de respectare a dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe bogățiile naționale, pe destinele proprii.

Iată de ce consider că vizita pe care o voi efectua în curînd în Spania, la invitația regelui Juan Carlos, convorbirile pe care le vom avea vor deschide noi perspective pentru progresul multilateral al colaborării dintre țările noastre. Aceasta corespunde atît intereselor popoarelor noastre, cît și politicii de destindere, colaborare și pace în lume.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, ați dori să spuneți ceva pentru cititorii spanioli ?*

RĂSPUNS : Aș dori să adresez cititorilor ziarului dumneavoastră și întregului popor spaniol cele mai bune urări de succes în realizarea năzuințelor de dezvoltare democratică, de progres și bunăstare, de pace și fericire.

TELEGRAME

Maiestății Sale

REGELE OLAV AL V-LEA AL NORVEGIEI

OSLO

Ziua națională a Norvegiei îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa cordiale felicitări și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de progres și prosperitate pentru poporul norvegian prieten.

Doresc ca relațiile de colaborare dintre țările noastre să se dezvolte tot mai mult spre binele ambelor popoare, al păcii și cooperării în Europa și în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Tovarășul Ilie Verdeț, prim-ministru al guvernului, a trimis o telegramă de felicitare primului ministru al Norvegiei, Odvar Nordli, cu prilejul Zilei naționale a acestei țări.

AGENDA

Cu prilejul Zilei naționale a Norvegiei, în Capitală a avut loc miercuri o manifestare culturală organizată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

După expunerea referitoare la impresii de călătorie în Norvegia, prezentată de Gheorghe Doru, redactor la Editura științifică și enciclopedică, asistența a vizionat un program de filme documentare realizate de studiourile norvegiene.

Au participat membri ai conducerii Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, un numeros public.

A fost de față Per Borgen, ambasadorul Norvegiei la București.

Cel de-al 5-lea simpozion național de informatică și conducere ale cărui lucrări au început la Cluj-Napoca, avînd ca temă activitatea economică, au continuat, în perioada 14—16 mai, în pitoreasca stațiune Călimănești, cu o sesiune de comunicări științifice pe teme de informatică medicală.

În cadrul celor peste 80 de comunicări și referate, prezentate în plen și pe secțiuni, de academicieni, cadre didactice universitare, cercetători, reprezentanți ai direcțiilor sanitare județene și medici de la marile spitale din întreaga țară, au fost abordate probleme privind dotarea unităților spitalicești cu echipamente moderne de calcul și utilizarea acestora, importanța și implicațiile informaticii medicale în biotehnologie, relația medicină-informatică, modelarea cibernetică a recunoașterii diagnosticelor și a metabolismului organismelor vii și altele. De asemenea, a avut loc o masă rotundă cu tema „Prioritățile în introducerea informaticii în domeniul ocrotirii sănătății".

Cea de-a treia parte a simpozionului este programată la Petroșani.

În zilele de 15 și 16 mai, municipiul Pitești a fost gazda unei consfătuiri cu caracter național a lucrătorilor din comerț, organizată de Ministerul Comerțului Interior și Uniunea sindicatelor din comerț și cooperație, în scopul generalizării experienței dobîndite de Întreprinderea comercială de stat pentru textile și încălțăminte din localitate — unitate distinsă cu Ordinul Muncii, clasa I, Drapelul roșu și Diploma de onoare pentru ocuparea locului întîi pe țară în întrecerea socialistă pe 1978, în domeniul circulației mărfurilor.

Referatele prezentate și dezbaterile au abordat probleme vizînd îmbunătățirea aprovizionării populației cu bunuri de larg consum, asigurarea unui fond de marfă corespunzător rețelei comerciale din sectorul textile-încălțăminte, creșterea vitezei de circulație a mărfurilor și optimizarea continuă a structurii stocurilor, sporirea eficienței economice a întregii activități comerciale, perfecționarea pregătirii profesionale a lucrătorilor din comerț.

În suita manifestărilor dedicate Anului internațional al copilului, miercuri s-a încheiat la București concursul intitulat „Sîntem prietenii cu toți copiii lumii".

Organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Comitetul Național Român pentru U.N.I.C.E.F., acest concurs a dat ocazia unui mare număr de copii din întreaga țară să-și îmbogățească cunoștințele despre activitatea internațională a partidului și statului nostru, despre viața copiilor de pe meridianele globului.

Concursul a fost cîștigat de pionierul **Claudiu Calaican** de la Școala generală nr. 5 din Brașov, care va participa, în vacanța de vară, la o tabără internațională în Franța. Premiul doi a revenit **Gabrielei Eugenia Sîrbulu**, de la Școala generală nr. 11 Tg. Jiu, județul Gorj, care a primit drept recompensă un televizor portativ.

Au mai fost atribuite, de asemenea, 10 premii trei, precum și 800 de mențiuni.

SPORT ○ SPORT ○ SPORT ○ SPORT

În „Cupa României"...

O nouă etapă în competiția numărul doi a țării „Cupa României" : optimile de finală. Cele șapte partide — a opta, Sportul studențesc — F.C. Argeș fiind amînată pentru 3 iunie — s-au încheiat cu rezultate scontate, singura surpriză — dacă o putem numi așa — fiind victoria fotbaliștilor gălățeni în dauna divizionarei A — Jiul Petroșani. Din postura de lider al primei serii, F.C.M. Galați și-a făcut o primă recomandare pentru viitoarele evoluții pe prima scenă a fotbalului nostru. Singurul meci în care rezultatul n-a fost decis în cele 90 de minute (2—2) necesitînd prelungiri a fost cel de la Sibiu, unde s-au întîlnit două echipe, cu intenții și obiective diferite în campionat : Politehnica Iași să evite retrogradarea, iar Dinamo să cîștige titlul. Meciul a fost interesant prin situația echilibrată de pe teren și de pe tabela de marcaj. În prelungiri s-a mai întîmplat o egalitate (3—3) apoi liderul campionatului s-a desprins în cîștigător, cu scorul de 5—3. De remarcat că studenții ieșeni au condus în trei rînduri prin punctele marcate de Costea — de două ori — și Cernescu. Pentru echipa din soseaua Ștefan cel Mare au înscris : D. Georgescu (de 2 ori), Augustin (tot de 2 ori) și Custov.

Am urmărit la fața locului meciul Steaua — Metalul București. Începută pe o vreme frumoasă și un teren excelent de joc, partida lăsa să se întrevadă, în primele minute, o luptă echilibrată, în care inițiativa și ambițiile mai mari erau de partea — repet, în prima repriză — divizionarei B, Metalul, care a și deschis scorul, prin Tănase, în min. 32. După pauză, steliștii au făcut o prestație diametral opusă — ei jucînd mult mai bine, construind acțiuni periculoase, în valuri succesive, înghesuindu-și, în repetate rînduri, adversarul în propriul careu. Superioritatea netă din repriza secundă este concretizată prin golurile înscrise de Iordănescu (min. 48), Adrian Ionescu (minutele 52 și 59) și Sameș (min. 67). Revelația meciului a fost fundașul stînga, Ion Gheorghe, provenit de la Nitramonia Făgăraș, un apărător ofensiv, stăpîn pe mijloacele tehnice, viguros, cu multă inteligență în joc. Partida poate că nu s-ar fi încheiat la un scor atît de sever, dacă o ploaie torențială nu ar fi făcut terenul o baltă în care steliștii au demonstrat că știu să „plutească" mai bine, să-și adapteze mijloacele la condițiile cîmpului de joc.

Iată rezultatele tehnice : **București : Steaua — Metalul București 4—1 (0—1) ; Cluj-Napoca : Politehnica Timișoara — S.C. Bacău 2—0 (0—0) ; Brașov : Gloria Buzău — Steila Arieșul Turda 3—1 (2—0) ; Pitești : Steagul Roșu Brașov — Dinamo Slatina 3—1 (0—1) ; Sibiu : Dinamo București — Politehnica Iași 5—3 (după prelungiri) ; Cîmpulung Muscel : F.C.M. Galați — Jiul Petroșani 3—1 (1—1) ; Tîrgoviște : Universitatea Craiova — Chimia Brazi 4—1 (3—0).**

Pentru sferturile de finală ale „Cupei României" s-au calificat astfel echipele **Steaua București, Politehnica Timișoara, Gloria Buzău, Steagul Roșu Brașov, Dinamo București, F.C.M. Galați și Universitatea Craiova.**

...ȘI ÎN „CUPA BALCANICĂ"

Sportul studențesc — Slavia Sofia 2—0 (1—0)

Pe stadionul „Steaua", după meciul din „Cupa României" (Steaua — Metalul București) s-a desfășurat primul joc dintre echipele Sportul studențesc și Slavia Sofia contînd pentru „Cupa Balcanică" intercluburi la fotbal. Nici studenții nu și-au adaptat jocul suficient de bine la condițiile improprii, vitrege ale terenului. Ei au preferat proa mult să conducă mingea la picior, în locul paselor lungi cu care puteau să-și surprindă adversarul. Presiunea exercitată în terenul oaspeților s-a soldat, totuși, în prima repriză, cu înscrierea unui... autogol (fundașul Kostov, min. 26), deși studenții au avut cel puțin două-trei ocazii rarissime de a înscrie, ei înșiși ratate de Iorgulescu, lent, vizibil incomodat de starea terenului. Echipa din Regie domină mai mult și în repriza secundă, însă nu găsește cea mai simplă cale spre buturile adversarilor. Din nou, irosește cîteva bune ocazii de a înscrie. Mircea Sandu, mai puțin periculos ca alte dăți, nu mai greșește, însă, în minutul 74, cînd majorează scorul, partida luînd astfel sfîrșit cu o victorie frumoasă, meritată, care se poate înscrie la loc de cinste în palmaresul internațional al Sportului studențesc. Cei mai buni oameni ai echipei învingătoare : Munteanu — un alt excelent fundaș stînga, deși lua în seamă pentru ocupa olimpică — A. Răducescu, Chihaia și Moraru.

VASILE CĂBULEA

TV

PROGRAMUL I

17.00 Telex. 17.03 Telețoală. 17.25 Curs de limbă rusă. 17.45 Pentru timpul dv. liber, vă recomandăm... 17.33 Reportaj pe glob : Imagini din Norvegia. 18.15 Căsuța poștală. 18.33 Film serial pentru copii : „Povestiri din pădurea verde". Episodul 10 — „Cine nu ne lasă să dormim". 19.00 Telejurnal. 19.20 Incursiune în cotidian. 19.40 Ora tineretului. ■ Omul pregătit la locul potrivit ● Aspirații, certitudini. Olimpicele. — reportaj. 20.30 Teatru scurt : Inspectorul broaștelor de Victor Eftimiu. Premieră pe țară. 21.25 Meridianele cinteceului. 21.45 Telejurnal. 22.00 Închiderea programului.

PROGRAMUL II

18.00 Telejurnal. 18.20 Moștenire pentru viitor : Ion Vinea. 20.50 Festivalul național Cîntarea României. Concertul orchestrei simfonice și al corului Radioteleviziunii. În pauză: Telex. Publicitate. 22.50 Închiderea programului.

meridian

clasamentul general individual după 6 etape : 1. Suhurucenko (U.R.S.S.) 23h37'12" ; 2. Staikov (Bulgaria) la 4" ; 3. Mircea Romașcanu (România) la 4'44" ; 4. Jankievicz (Polonia) la 5'10" ; 5. Pikkus (U.R.S.S.) la 5'27" ; 6. Stujka (Polonia) la 5'34" ; 7. Petermann (R.D.G.) la 5'48" ; 8. Krawczyk (Polonia) la 7'21" ; 9. Teodor Vasile (România) la 5'59" ; 10. Novak (Cehoslovacia) la 6'09" ; 11. Ehrensperger (Elveția) la 6'14" etc.

● **În ziua a doua a turneului internațional de tenis de la Hamburg**, Ilie Năstase (România) l-a învins cu 6—3, 6—1 pe cehoslovacul Stanislav Birner.

Partidele disputate în turul doi al turneului internațional de tenis de la Hamburg s-au încheiat cu următoarele rezultate : Ilie Năstase (România) — Andreas Maurer (R.F.G.) 6—4, 3—6, 6—2 ; Alexander (Australia) — Wuenschig (R.F.G.) 6—4, 6—2 ; Borg (Suedia) — Orlando (Italia) 6—3, 7—5 ; Taroczi (Ungaria) — Franulovici (Iugoslavia) 6—4, 6—4 ; Orantes (Spania) — Guenthardt (Elveția) 6—4, 6—4 ; Clerc (Argentina) — Molina (Columbia) 7—6, 6—4 ; Fibak (Polonia) — Mcnamara (Australia) 6—4, 6—2.

● **În turul doi al probei de simplu din cadrul turneului internațional feminin de tenis de la Viena**, jucătoarea română Virginia Ruzici a învins-o cu 6—2, 6—4 pe Pamela Teeguarden (S.U.A.).

azi

Pe cîțiva quadrați

■ În patrimoniul Muzeului de istorie al R.S. România au intrat recent mai multe piese importante, între care și un cazan de bronz, cu două toarte, datînd din secolul al IV-lea î.e.n., descoperit la șantierul arheologic Peretu, Teleorman ■ Elevul Doru Birlă de la Centrul școlar de chimie Ploiești a realizat un nou procedeu de hidrogenare a anhidridei maleice, cu aplicații în combinatele petrochimice. (A. Drăghici) ■ La cinoscul din apropierea cinematografului „Patria" din Capitală se vinde, după opinia tinerilor solicitanți, cea mai bună înghețată, iar servirea este la nivelul cerut. Azi veți găsi aici 6 sortimente. Bine-ar fi să fie așa și la vară ■ La C.A.P. Roznov, ne informează Ștefan Manole, întreaga suprafață cu cîpșuni a fost amenajată și fertilizată. Firește, primii autori sînt tinerii ■ La Tulcea se vernisează expoziția pictorilor amatori din județ : „Peisaje nord-dobrogene" ■ Azi se deschide, la librăria „Panait Cerna" din aceeași localitate, „Decada cărții de artă". Criticii de artă și redactorii ai Editurii Meridiane participă la lucrările unui simpozion pe tema educației estetice a tineretului prin intermediul acestei literaturi ■ Orchestra „Chindia" din Tîrgoviște prezintă la Palatul sporturilor și culturii din Capitală spectacolul „Din Tîrgoviște la vale". Între altele, cîntece lăutărești și de petrecere cu Gabi Luncă și Ion Rian Onoriu ■ Cele trei societăți științifice ale elevilor din Teleorman colaborează la organizarea etapei județene de referate și comunicări științifice la Alexandria ■ La Clubul tineretului din Zalău se desfășoară o seară a culturii germane ■ Pentru elevii gorjeni fruntași la învățătură, formațiile Casei tineretului din Tg. Jiu le dedică un frumos spectacol cultural-artistic ■ Editura „Scrisul românesc" din Craiova ne propune un nume nou — Constantin Dumitrache, autorul cărții de interviuri „Conștiința artistică, prin operă". Lansarea, simbătă, la Clubul petroliștilor din Potecașa, comuna natală a autorului.

Foto-album

Recent, vizitatorii din Focșani au avut prilejul să admire grupajul alcătuit din 80 de lucrări de pictură, grafică, sculptură, modelaj, din creația tînărului artist amator Constantin Armenopol, *aflat la cea de a opta confruntare cu publicul. Lucrarea „Muncitorii" a fost prezentată în expoziția republicană a amatorilor, obținînd premiul I la fazele județeană și interjudețeană ale primei ediții a Festivalului național „Cîntarea României". Lucrarea „Meditație", pe care o reproducem, este una dintre cele mai apreciate, realizată de către tînărul artist plastic.* (Al. Deșliu).

TINERII DE LA „DACIA — SERVICE" PITEȘTI

La Întreprinderea de asistență tehnică și servire „Dacia" din Pitești, unitate specializată și unică în țară, dotată cu aparate de mare precizie pentru autoturismele Dacia, numeroase sînt dovezile de încredere în tinerii ce lucrează aici, în capacitatea și maturitatea lor profesională. Zilnic sînt „tratate" și „consultate" peste 70 de mașini.

Pentru calitatea lucrărilor de mecanică, vopsitorie și tinichigerie ca și pentru promptitudinea lor, această unitate este tot mai mult solicitată.

La fiecare loc de muncă tinerii se străduiesc să găsească noi soluții în avantajul muncii de calitate și siguranță a traficului rutier. Ambiția lor este de a copia într-o bună măsură uzina de autoturisme, pentru a realiza o echipare corectă și completă a autoturismelor. Un motiv temeinic pentru ca să se pregătească mai bine, să se perfecționeze. Dacă pe lista fruntașilor se înscriu frecvent Ion Moisescu, George Constantin, Gheorghe Zaharia, Nicolae Bălănau, Constantin Neacșu, Paul Pateopol, Lucian Fulgeanu, Ion Romanescu, Viorel Stancu, Cristian Predescu, Leonard Marcu, Ion Jianu, Gheorghe Cazan, ș.a., aceasta se datorește climatului de muncă, exigență și competență a tînărului șef de stație Marian Sfetcu, exemplu pentru cei cu care lucrează. (Nicolina Garlei).

FESTIVALUL SPORTULUI MUNCITORESC

În orașul Tg. Ocna a avut loc faza orășenească a **Festivalului sportului de masă muncitoresc**, organizat de Comitetul orășenesc U.T.C., Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport și Consiliul orășenesc al sindicatelor. Acțiunea s-a desfășurat pe principalele baze sportive din parcul Măgura, Schela de foraj și spitalului, participînd tineri muncitori din unitățile economice și de învățămînt ale orașului : Salina Tg. Ocna, Schela de foraj, C.F.R., I.T.T., liceu industrial, dintre participanți remarcîndu-se la șah Cojocaru I. de la Asociația sportivă Olimpia, la tenis de masă, Sirbu Ionel de la învățămînt, la volei, echipa SSMRM, la tenis de cîmp Nistor Nicolae. În total au participat circa 1 000 oameni ai muncii. (D. Sprințerea).

Apel

CA... STRUȚUL

Din noiembrie anul trecut ascensorul din Tulcea nu funcționează. Nici măcar ascensorul din clădirea Consiliului popular județean. La început, oamenii au crezut că a fost oprite pentru o zi, două, pentru niscaiva reparații. Apoi, în a patra și a cincea zi, cu zis că e o aluzie a celor de la I.J.G.C.L. Tulcea. De aceea, i-au atras calea inginerului șef de la sus-numita întreprindere, pentru explicații. Omul cu funcție de conducere, proaspăt venit pe post, le-a dat asigurări că se va rezolva curînd, prin angajarea unui specialist. Zis și făcut, dar toți cei trimiși de unitatea întreprinderea la Inspectoratul de stat pentru cazane și instalații de ridicat Constanța, pentru postul respectiv, au fost, pînă în prezent, din diferite motive, resemnați. Și așa poreștea continuă de 5 luni. Ia-ncearcă șeful de la I.J.G.C.L. Tulcea, pentru a nu mai fi oprit de reclamații din blocurile turn de pe malul Dunării, pleacă de acasă de cu noapte și se întoarce, pe furiș, tot noaptea. Este aceasta cea mai bună soluție ?

C. ION

carnet rutier

PE MARGINEA UNEI CONSFĂTUIRI

Pe linia bunei a inițiativelor organizate periodic, Direcția Circulație din Inspectoratul General al Miliției a invitat ieri, la o consfătuire de lucru, factori de răspundere din ministere și instituții centrale care au în subordine și în exploatare de transporturi auto.

Șeful Direcției Circulație din I.G.M., col. Victor Bodu, a expus celor prezenți situația la zi a accidentelor de circulație, evidențiind faptul că — datorită eforturilor conjugate — cifra înregistrată în trimestrul I al acestui an se află în scădere față de cea din perioada corespunzătoare a anului 1978. Totodată, a fost subliniat faptul că principalele cauze care determină producerea accidentelor sînt, în ordine, neacordarea vitezei cu condițiile și situațiile concrete ale traficului rutier, neacordarea priorității și neatenția în conducere. Precizînd-se, apoi, că și defecțiunile tehnice continuă să se numere printre acestea, s-a arătat că, deși termenul efectuării verificării tehnice auto anuale se extinde peste numai două săptămîni, în momentul de față numai jumătate dintre autovehiculele ce trebuie prin valabilitate autorizate să efectuate testarea !

Pripind acțiunilor de prevenirea a accidentelor, s-a arătat că organele de miliție au controlat peste 140 000 de autovehicule, găsind diferite deficiențe tehnice la circa 25 000 ! Cu prilejul activităților-filtru s-au aplicat sancțiuni la aproape 1 500 de factori răspunzători de situația parcului auto, fiind ridicate 9 500 de certificate de înmatriculare.

Discuția de informare și consfătuire a consfătuirii a prilejuit și un rodnic schimb de opinii pe linia reducerii sistematice a cauzelor generatoare de accidente, în ideea sporirii din ce în ce mai mari a siguranței traficului rutier din țara noastră.

Trecere pietoni!

Una dintre rele mai grave bucăți a regulilor de circulație, care continuă să producă în mod deosebit de frecvent accidente, este neacordarea priorității pietonilor la pasajele marcate special pe toate arterele rutiere.

Pentru a limita în măsura posibilului aceste intrări ale vinovăților auto, se impune ca o recentă ordonanță-filtru, desfășurată de lucrătorii Serviciului Circulație din București, timp de trei zile, a dus la aplicarea a 113 amenzi contravenționale, dar ceea ce este mai important, la reducerea unui număr de 43 de pietoni, care vor fi răspunzătoare pentru neacordarea priorității mașinilor, fără, desigur, ei oferind evenimente rutiere petrecute în ultimele zile :

● **11 mai.** Conducătorul auto **Nicolae Avram** a accidentat-o grav pe minora **Valeria Păun** 11 ani, care traversa regulamentar strada, la Slobozia Nouă, în momentul cînd mașina sa, 1-IL-1061 a surprins-o pe pasajul de trecere pentru pietoni.

● La aceeași zi, șoferul **Matei Moldovan** (22 ani), care conducea un autoturism aparținînd Cooperativei „Prietenia" din Ștefănești, pe rata numerotată Albești, l-a accidentat pe pietonul **Ioan Palea**, înscris pe pasajul de trecere marcat. De reținut că mașina prezenta deficiențe la sistemul de frînare, ca și la cel de iluminat (era ora 21,45 și ea, în plus, circula cu claxonul defect !

● **13 mai.** Pe strada Calea București din Pitești, tînărul conducător auto **Gene Ulrea** (27 de ani), posesor al permisului din noiembrie 1978, a lovit și accidentat cu partea din față a autoturismului său „Dacia 1 300" nr. 9-AG-2030 pe **Gheghina Vasile** (71 de ani), care traversa strada pe suprafața marcată special pentru pietoni.

● **13 mai.** La intersecția străzilor Decebal cu Călărași din Oradea, autocamionul 21-BH-3505, condus de **Ion Steican** (28 de ani), a surprins și accidentat grav o minoră. Este vorba despre **Ibova Harmanaky**, care suportă acum, la vîrsta de 9 ani, consecințele încălcării unei elementare reguli de circulație de către un tînăr conducător auto.

Rubrică realizată de HORIA ALEXANDRESCU cu sprijinul I.G.M. DIRECȚIA CIRCULAȚIE

de peste hotare

● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ●

„Președintele Nicolae Ceaușescu oaspete ilustru al Spaniei"

Ziarul madrilen „JAEN" consacră României contemporane un amplu articol

MADRID 16 (Agerpres). — Ziarul spaniol „Jaen" consacră țării noastre un amplu articol de prezentare. Apreciind că vizita pe care o va întreprinde președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Regatul Spaniei, „reamintește spaniolilor particularitățile unui popor latin... cu aspirații de universalitate", ziarul relevă aspecte din trecutul istoric, realizările actuale ale poporului român, viața oamenilor și neasemuitele frumuseți naturale ale României. Sărbătorind 2050 de ani de la crearea primului stat centralizat și independent dac — se spune în articol — România se mindrește cu realizările sale social-economice și politice, „fiind astăzi o țară progresistă și în plină dezvoltare, care își apără cu mindrie independența. În ultimii ani, datorită eforturilor poporului său, România a văzut sporind în mod sensibil nivelul său de viață. Se dezvoltă industria, crește producția agricolă a țării".

În domeniul politicii internaționale — continuă ziarul — „România se pronunță — prin glasul președintelui său, Nicolae Ceaușescu, în curind oaspete ilustru al Spaniei — în favoarea încetării conflictelor și războaielor dintre țări, pentru lichidarea blocurilor militare, pentru dezarmare generală, pentru eliminarea din viața politică a folosirii forței și pentru soluționarea pe cale pașnică a litigiilor internaționale".

„Această înțelegere a lucrurilor de către România, care configurează tradiționala politică românească, face posibilă convietuirea diferitelor sale naționalități conlocuitoare în aceeași țară. Viața socială, economică și spirituală a minorităților maghiară, germană și sîrbă pe teritoriul său, scoate în evidență respectarea entității și culturii lor, ele, bucurîndu-se de aceleași prerogative ca și poporul român".

Sesiunea Comisiei mixte guvernamentale de cooperare economică și tehnică româno-nigeriană

LAGOS 16 (Agerpres). — Aflat la Lagos, unde participă la lucrările celei de-a doua sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de cooperare economică și tehnică româno-nigeriană, tovarășul Ion Dincă, viceprim-ministru al guvernului, ministrul construcțiilor industriale, președintele părții române în comisie, a avut întîlniri de lucru cu conducerile Ministerului Federal al Finanțelor, Ministerului Federal al Agriculturii, precum și cu oameni de afaceri nigerieni. Au fost discutate probleme de interes reciproc privind dezvoltarea relațiilor economice româno-nigeriene și au fost convenite măsuri de transpunere în practică a înțelegerilor dintre guvernele celor două țări. De ambele părți, s-a exprimat dorința de a se acționa în vederea intensificării schimburilor comerciale și a colaborării economice bilaterale.

Manila — U.N.C.T.A.D. V

Dezvoltarea economiei mondiale și a comerțului internațional în interesul tuturor statelor

MANILA 16 — Trimisul special al Agerpres, Iosif Socaciu, transmite: În cadrul sesiunii U.N.C.T.A.D. a început analizarea detaliată a ordinii de zi a reuniunii în cele opt grupuri de negocieri pentru a se permite elaborarea măsurilor și recomandărilor care să impulsioneze soluționarea problemelor intensificării dezvoltării economiei mondiale și a comerțului internațional, în avantajul tuturor statelor. Astfel, atenția grupului I este concentrată pe evaluarea situației economiei și comerțului mondial în vederea facilitării unor schimbări structurale care să accelereze procesul de edificare a unei noi ordini economice internaționale. În grupul II sînt studiate actualele tendințe din comerțul internațional și măsurile ce se impun pentru înlăturarea practicilor protecționiste și a altor bariere care afectează efortul țărilor în curs de dezvoltare în direcția propășirii lor economice și sociale. Negocierile din grupul III sînt axate pe cererea țărilor în curs de dezvoltare de a se adopta măsuri în vederea stabilizării prețurilor materiilor prime și o mai justă corelare a acestora cu prețurile produselor manufacturate provenite din țările dezvoltate. În grupul IV sînt abordate restructurarea și reforma sistemului monetar și financiar actual, pentru a face mai eficient ajutorul pe care țările în curs de dezvoltare îl solicită în vederea sprijinirii eforturilor lor de industrializare. În aceeași ordine de preocupări, grupul V negociază problema transferului de tehnologii către țările în curs de dezvoltare în condiții mai echitabile și, în legătură cu aceasta, elaborarea unui cod de conduită care să conțină obligații în acest sens pentru țările dezvoltate.

În sfîrșit, în grupurile VI și VII atenția este concentrată asupra acțiunilor privind ajutorarea țărilor celor mai puțin dezvoltate și intensificării relațiilor dintre țări cu sisteme economice și sociale diferite.

Măsuri de economisire a energiei

● LIMITAREA VITEZEI MAXIME A AUTOVEHICULELOR ÎN IRLANDA ● RAȚIONALIZAREA BENZINEI ÎN TURCIA ● COMPANII PETROLIERE DIN MAREA BRITANIE ȘI ITALIA ȘI REDUC LIVRARILE DE BENZINA

DUBLIN 16 (Agerpres). — Guvernul Irlandei a adoptat măsuri de economisire a carburanților, acționînd în direcția „descurajării" achizițiilor prea frecvente de benzină și limitînd viteza maximă admisă pentru deplasarea autovehiculelor. Măsurile au fost inițiate în situația în care penuria de carburanți a determinat în ultimele zile aglomerarea considerabilă a punctelor de aprovizionare.

O măsură originală destinată să limiteze consumul de benzină constă în aceea că fiecare umplere de rezervor va costa minimum cinci lire irlandeze, excepție făcînd autoturismele cu rezervoare mai mici de 27 de litri, pentru care taxa instituită este de patru lire. Se consideră că prin această taxare vor fi descurajați automobiliștii dornici să-și facă mereu „plinul".

ANKARA 16 (Agerpres). — Ca urmare a penuriei de petrol, la Istanbul, în Turcia, s-a trecut, începînd de la 15 mai, la raționalizarea benzinei pentru taxiuri și automobile proprietate particulară. În acest scop, au fost emise cartele prin care se limitează cantitatea de benzină alocată pentru taxiuri, la maximum 150 litri pe săptămînă, iar pentru automobile proprietate particulară, la 60 litri pe săptămînă.

LONDRA 16 (Agerpres). — După „Texaco", „Imperial Chemical Industry" și „Total", o altă companie — „Burnham Oil" — și-a redus (cu 20 la sută) livrările de benzină pe piața britanică, măsura declanșînd o serie de simptome ale penuriei de carburant. Efectele acestei amenințări să fie deosebit de evidente în situația în care pînă în ultima vreme în Marea Britanie se înregistra o creștere de 3 la sută a consumului de benzină în raport cu nivelul de anul trecut.

ROMA 16 (Agerpres). — Rețelele particulare de distribuție aparținînd filialelor din Italia ale companiilor americane „Mobil Oil" și „ESSO" au anunțat marți că vor reduce, începînd cu luna această, cantitățile de carburanți puse la dispoziția clienților lor. Reducerea va reprezenta circa 20 la sută din livrările de pînă acum.

Convorbiri economice româno-neozeelandeze

WELLINGTON 16 (Agerpres). — Tovarășul Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, a avut, la Wellington, convorbiri cu Duncan MacIntyre, ministrul agriculturii și pescuitului, și Keith Allen, membru al Parlamentului, secretar de stat la Ministerul Comerțului și Industriei al Noii Zeelande. Au fost examinate căile de extindere a schimburilor și cooperării economice dintre România și Noua Zeelandă.

De asemenea, vicepremierul român a avut, la Auckland, o întîlnire cu oameni de afaceri neozeelandezi.

Tentativă de lovitură de stat militară dejucată în Ghana

ACCRA 16 (Agerpres). — Un comunicat oficial difuzat de postul de radio Accra, reluat de agențiile internaționale de presă, informează că în Ghana a fost dejucată o tentativă de lovitură de stat militară. Comunicatul precizează că autorii acestei încercări eșuate — un grup de militari conduși de un ofițer de aviație — au fost arestați.

Subliniind că „situația este normală", postul de radio Accra a adresat un apel funcționarilor publici și întregii populații să-și reia activitatea.

★

Consiliul Militar Suprem, condus de generalul Frederick Akuffo, a preluat puterea în iulie 1978. Actualul șef al statului a anunțat că țara va reveni la o administrație civilă începînd de la 1 iulie anul acesta. Pentru aceasta a fost formată o Adunare constituantă, care a încheiat redactarea noii constituții a țării în luna aprilie.

La 18 iunie sînt anunțate alegeri în urma cărora urmează să fie ales șeful statului și un nou parlament.

Observatorii politici apreciază că autorii tentativei de lovitură de stat se opuneau revenirii țării la o guvernare civilă.

TIRGUL DE PRIMĂVARĂ DIN R. P. CHINEZĂ

● La Guangzhou (Cantonul) s-a încheiat tradiționalul tîrg de primăvară pentru mărfurile de export ale R.P. Chineze. În cadrul tîrgului s-a înregistrat un volum de tranzacții de export cu 20 la sută superior celui din ediția trecută — transmite agenția China Nouă. De menționat că la actuala ediție a tîrgului au fost prezenți peste 25 000 de oameni de afaceri din 104 țări și regiuni ale lumii.

Cuvintarea tovarășului I. B. Tito la ședința comună a Camerelor Adunării R.S.F. Iugoslavia

BELGRAD 16 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la ședința comună a Camerelor Adunării R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, președintele R.S.F.I., președintele U.C.I., s-a referit la dezvoltarea Iugoslaviei în perioada de după 1976. În perioada parcursă, a apreciat vorbitorul, s-a consolidat continuu rolul conducător al forțelor socialiste organizate, în frunte cu U.C.I., și prin aceasta și angajarea fermă a clasei muncitoare, a oamenilor muncii și a cetățenilor în spiritul politicii și al Programului U.C.I.

O contribuție majoră la funcționarea sistemului politic a adus-o Prezidiul R.S.F.I. El s-a afirmat ca o expresie adecvată a caracterului federativ al comunității noastre și ca un factor important al unității și fermității ei, a arătat vorbitorul, referindu-se în continuare la marile sarcini și răspunderi ce revin prezidiului. Îndeplinindu-și rolul ce îi revine prin Constituție în problemele politice interne, prezidiul va contribui și în viitor la coordonarea intereselor republicilor și provinciilor și la soluționarea mai eficientă a problemelor în suspensie și litigioase, pe baza consensurilor și a înțelegerilor. Prin aceasta va contribui, totodată, la consolidarea pe mai departe a egalității în drepturi a popoarelor și naționalităților.

Doresc să subliniez, a continuat Iosip Broz Tito, că în perioada parcursă s-au depus eforturi serioase pentru edificarea sistemului nostru de securitate și autoapărare socială, precum și pentru dezvoltarea forțelor noastre armate și a apărării general-naționale. Au acționat în acest sens nu numai serviciile specializate care se prezintă, dealtfel, la un înalt nivel de organizare și dotare tehnică, ci și toți factorii sociali și politici din societate: au acționat în diverse forme milioanele de oameni ai muncii, cetățenii și tinerii din țara noastră. Aceasta a reprezentat adevărata temelie a securității noastre. Drept urmare, s-au înregistrat rezultate atît de importante care asigură posibilitatea desfășurării unei munci creatoare în pace și independență. Trebuie să continuăm și în viitor să consolidăm apărarea general-națională și autoapărarea socială.

Țara noastră, a arătat vorbitorul, a atins un nivel înalt de dezvoltare social-economică. Produsul social pe locuitor este de aproape 2 000 dolari. Am creat o bază materială foarte puternică necesară dezvoltării în continuare a societății socialiste bazate pe autoconducere.

Iosip Broz Tito a menționat că nu trebuie să se piardă din vedere și unele momente noi. Mă gîndesc — a spus el — la înrăutățirea relațiilor economice internaționale ca urmare a crizei energetice. Apoi la majorarea substanțială a prețului la petrol, precum și al altor materii prime importante. Aceasta a determinat o majorare a prețului la importul de materii prime, ceea ce a avut o influență nefavorabilă asupra schimburilor comerciale ale Iugoslaviei cu străinătatea. Un moment nou îl reprezintă, din păcate, pagubele provocate de cutremurul catastrofal din Muntenegru. Pagubele sînt imense și vor cere să se aloce fonduri importante pe o perioadă îndelungată de timp. Tocmai într-o asemenea situație este necesar să se unească și să se intensifice eforturile pe calea înfăptuirii politicii de stabilizare economică, a spus președintele Tito. Situația actuală impune necesitatea adoptării unei atitudini noi în procesul de creare și repartizare a venitului. În primul rînd consumul trebuie coordonat cu creșterea produsului social, a venitului și a productivității muncii, ceea ce va contribui și la stabilizarea balanței de plăți a țării noastre. Este deosebit de mare rata investițiilor care, în plus, sînt adesea ineficiente și iraționale. Aceasta determină o creștere a importului, condiționează conjunctura internă și tulbură serios piața și aprovizionarea.

Toate acestea presupun obligativitatea ca fiecare organizație de muncă asociată și fiecare comunitate social-politică să-și coordoneze programele de dezvoltare în conformitate cu posibilitățile reale. Din păcate, nu toată lumea se comportă așa. Consumul rațional la fiecare loc de muncă și comportarea responsabilă cu prilejul adoptării de hotărîri trebuie să devină lege de guvernămînt.

Președintele Iosip Broz Tito a arătat în continuare că numai o Iugoslavie stabilă și puternică din punct de vedere politic și economic poate să dețină în continuare rolul ce-i revine astăzi în lume și să se bucure de prestigiul de care se bucură în prezent. Doresc să subliniez, a spus vorbitorul, că recentul cutremur care s-a abătut asupra Republicii Muntenegru a atras prin proporțiile lui atenția nu numai a opiniei publice interne, ci și a unei bune părți din opinia publică internațională asupra valorilor și a trăsăturilor societății noastre și ale sistemului nostru. Este foarte important, a continuat I. B. Tito, și ajutorul primit din partea multor țări și din partea organizațiilor internaționale, precum și atenția cu care am fost înconjurați din primul moment de reprezentanții țărilor prietene acreditați în Iugoslavia. Acest ajutor demonstrează sentimentele umaniste care animă tot mai mult omenirea. Folosesc acest prilej pentru a exprima cele mai calde mulțumiri tuturor.

În cuvintare au fost abordate diferite aspecte ale activității externe desfășurate de Iugoslavia în ultimii doi ani. Relevînd atașamentul consecvent al țării sale la principiile politicii de nealiniere, vorbitorul a arătat: aceste principii stau la baza relațiilor și colaborării cu toate țările, indiferent de mărimea și orînduirea lor. Apreciem politica acestora din punctul de vedere al consolidării păcii, al respectării drepturilor suverane ale altor țări, al atașamentului la principiile Cartei O.N.U. privind relațiile între state, al soluționării problemelor internaționale acute și creării de condiții pentru progresul general în lume. De aceasta depinde și gradul de apropiere în concepții și în colaborarea noastră cu celelalte țări. O țară este cu atît mai puternică cu cît are mai mulți prieteni în lume.

Acestui scop îi servește și vizita noastră de prietenie pe care o începem în Uniunea Sovietică, precum și multe alte întîlniri pe care urmează să le am în acest an sau pe care le vor avea tovarășii noștri atît în țară cît și în străinătate, a relevat vorbitorul.

Doresc să subliniez și cu acest prilej rolul istoric și responsabilitatea mișcării de nealiniere în soluționarea problemelor internaționale și în transformarea pozitivă a lumii. Politica de nealiniere pornește de la concepția cu privire la interdependența tot mai mare a lumii, în care și problemele se condiționează reciproc, de la convingerea că pacea universală, destinderea și prosperitatea reclamă eforturi universale în această direcție.

Activitatea continuată cu succes a mișcării nealiniaților presupune evitarea pericolului închistării în sine, mai ales a divizării în interiorul mișcării, a spus Iosip Broz Tito, adăugînd că în situația actuală mișcarea și politica de nealiniere, tocmai datorită caracterului lor independent, autonom și în afara blocurilor, acționează în favoarea întregii comunități internaționale, în interesul tuturor. De aceea încercările de a divizia mișcarea de nealiniere și de a atrage în blocuri pe unii membri ai ei sînt foarte dăunătoare și sînt orientate în mod obiectiv împotriva intereselor largi ale comunității internaționale, împotriva aspirațiilor popoarelor spre pace, securitate și progres general. Mișcarea și politica de nealiniere, a arătat vorbitorul, sînt progresiste în primul rînd prin faptul că pun deasupra tuturor independența țărilor și libertatea oamenilor. Independența și libertatea au fost și rămîn cele mai înalte interese ale fiecărei națiuni și ale fiecărui om, premisa oricărui progres, îndeosebi a dezvoltării socialiste.

Ședința Prezidiului C.C. al U.C.I.

BELGRAD 16 (Agerpres). — La Belgrad a avut loc ședința Prezidiului C.C. al U.C.I., care a adoptat o hotărîre cu privire la modificări și completări în regulamentul de organizare și modul de lucru al Prezidiului C.C. al U.C.I., în scopul întăririi muncii și răspunderii colective. În acest spirit, informează agenția Taniug — s-a stabilit ca secretarul Prezidiului C.C. al U.C.I. să fie ales, la propunerea președintelui U.C.I., din rîndul membrilor Prezidiului, pe o perioadă de doi ani.

La cererea sa, Stane Dolanț, a fost eliberat din funcția de secretar al Prezidiului. La propunerea lui Iosip Broz Tito, președintele U.C.I., în funcția de secretar al Prezidiului a fost ales Dușan Dragosavac.

★

Agenția Taniug informează, pe de altă parte, că Lazar Kolișevski, membru al Prezidiului R.S.F.I. și al Prezidiului R. S. Macedonia, a fost ales în funcția de vicepreședinte al Prezidiului R.S.F. Iugoslavia, pe o perioadă de un an.

Pași pe terra

PORȚILE MADRIDULUI

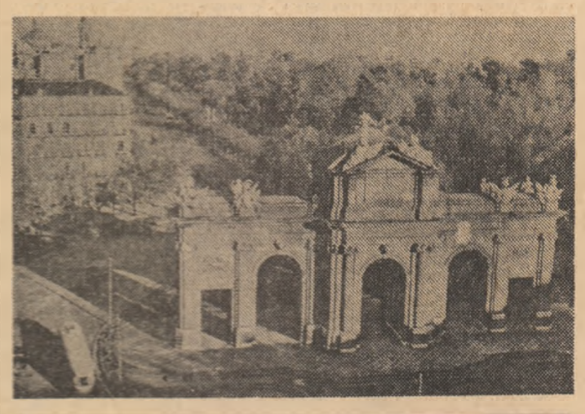

Însemnări de N. D. FRUNTELATĂ

La Madrid, oraș al sudului, casele trăiesc frumos, înconjurate de flori și arbuști, au la geamuri dantelele veacurilor trecute și se luminează de soarele torid ca dintr-o reflexie îndepărtată a Mediteranei și a Atlanticului. Numele sînt semne ale unei istorii zbuciumate, trăind într-un muzeu etern al ochiului și al memoriei. Puerta Alcala are și acum în trupul ei urme de obuz și de glonț din războiul civil. Spania nu uită, Spania nu are dreptul să uite. Apoi, Puerta del Sol, Calle Granda, Prado — o istorie a străzilor, și a soarelui, și a artei. Am rămas cîteva zile la Madrid, mi-am pornit drumurile de pe Calle O'Donnel, de la hotelul Convencion, spre centrul orașului, spre oamenii — atîția cîți am putut cunoaște într-un timp scurt — deschiși la suflet și la privire, cu un interes proaspăt pentru tot și pentru toate.

Din acele zile, amintirea pe care o așez înainte se leagă de întîlnirea cu marele poet al Spaniei, Rafael Alberti. Îl însoțeam pe Eugen Jebeleanu, vechi prieten al lui Alberti, și regăsirea celor doi poeți a însemnat un moment de regăsire a poeziei la filoanele ei lăptne, ca o întîlnire de ape și de lumină. Cel care „între garoafă și spadă" scria elegia unei hărți pierdute în zilele grele, de sfîșiere a patriei lui, poartă în el simbolul poeziei-luptă: **„Acelei țări i se tot spunea / de-atîta amar de vreme. / Privește și vei vedea. / Ai formă de taur, / de piele de taur deschis, / deasupra mării întinsă. / De verde taur ucis.**

Poetul are acum profil de vultur, cu frunte înaltă, ten mat, buze răsfrînte și ochi vii. Un om care a stat aproape patruzeci de ani în exil, din 1939, pînă în 1978. Iubind-o cu patimă mărturisită în mii de poeme care sînt scrisori trimise din lume spre țărmurile „taurului verde" aruncat peste Mediterana, de care n-a avut voie să se apropie tocmai pentru că le-a iubit așa de mult și le-a dorit demne și liberi. Scria în jurnalul-poem din Punta del Este: **„Această odăiță a mea din La Gallarda este într-adevăr propria mea inimă, mărită. Dacă într-o zi, cînd eu n-o să mai fiu, o veți întreba, intrînd la ea și închizînd ușa, vă va spune, bătaie de inimă cu bătaie de inimă, toate agoniile mele din acești ani, smuls din Spania, întunecoasele și luminoasele mele dimineți de luptă în care mă străduiam să-mi îmbunătățesc poezia, să nu mă repet, să izbutesc a fi luminos, dar fără concesii, să nu pierd busola pulsului epocii mele".** S-a întors în Spania lui cum te întorci într-o dragoste pe care-o credeai pierdută, are mersul rar, parcă ar vrea să fixeze pămîntul și un freamăt al feței, parcă ar degusta aerul. **„Sînt viu, scriu normal, n-am angoasă, nu mă tem".** Are 76 de ani. Se încălzește vorbind despre Andaluzia natală, pentru el Madridul nu înseamnă decît Prado, „muzeu al capodoperelor". Își amintește de poeții români pe care i-a cunoscut la Paris, între cele două războaie și care i-au fost prieteni apropiați. De Tzara, de Voronca, de Fundoianu. De lumina pe care a adus-o Brâncuși în arta modernă și pe care a găsit-o peste ani, în România, cînd a fost la Tîrgu Jiu. Revine apoi, ca la o obsesie, la „Guernica" lui Picasso. **„Guernica nu e o pînză. E o armă. De temut. Ea trebuie să stea aici, în Spania. E conștiința Spaniei".** Rafael Alberti, cel care a tradus în spaniolă din Eminescu, vorbește cu imensă plăcere despre România, despre clipele petrecute în Carpați. E gîndul celui ce scria în poemul „Aurore românești": **„Toate-n lumină prind să se gătească, / ci, iată, primăvara românească / s-a arătat".** Cuvinte prin care o mare voce poetică exprimă afinitățile și simpatia adîncă ce au caracterizat întotdeauna relațiile dintre popoarele român și spaniol. Relațiile culturale care au apropiat întotdeauna pe intelectualii progresiști spanioli de România, completate astăzi, în anii de cînd Spania a scuturat jugul dictaturii, de relații economice și politice în continuă creștere ce pun în lumină voința de colaborare a celor două țări.

Peste cîteva zile, iată, un eveniment de primă importanță

anunță intensificarea cunoașterii, a cooperării dintre România și Spania: vizita oficială a președintelui Nicolae Ceaușescu pe pămîntul spaniol. Scutul iberic de lîngă Mediterana așteaptă pe înaltul sol al poporului român, într-un gest ce constituie o nouă deschidere a cronicii pe care istoria a întins-o ca pe o punte între pămînturi latine.

ORIENTUL MIJLOCIU

● CONVORBIRI SIRIANO-LIBANEZE ● PRIMUL MINISTRU AL LIBANULUI ȘI-A PREZENTAT DEMISIA

DAMASC 16 (Agerpres). — La Damasc s-au încheiat convorbirile între președintele Siriei, Hafez Al-Assad, și președintele Libanului, Elias Sarkis. În declarații făcute presei, cei doi șefi de stat au anunțat că convorbirile au fost încununate de succes. Președintele Hafez Al-Assad a relevat: „Convorbirile au condus la o concepție unitară în ceea ce privește modul în care trebuie abordate problemele din Liban". La rîndul său, președintele Elias Sarkis a declarat: „Punctele noastre de vedere au fost identice și a existat o deplină înțelegere în toate problemele".

BEIRUT 16 (Agerpres) — Primul ministru al Libanului, Selim Al Hoss, și-a prezentat demisia președintelui țării, Elias Sarkis. Demisia, acceptată de șeful statului, a fost anunțată oficial la încheierea unei ședințe a guvernului care a avut loc miercuri, anunță agențiile de presă. Guvernul, compus din opt miniștri, a fost format în decembrie 1976.

Peisaj norvegian contemporan

Greu încercat în decursul istoriei sale, harnicul popor norvegian și-a apărat cu vitejie libertatea și demnitatea națională. La 17 mai 1814, în mica localitate Eidsvool de lîngă Oslo, s-au adunat primii deputați aleși de popor și au adoptat Constituția Norvegiei independente. De atunci, în fiecare an, la această dată, poporul norvegian cinstește Ziua Constituției ca sărbătoarea sa națională.

Elementul geografic caracteristic i-au atras și denumirea de „țara fiordurilor". O țară din stîncă și apă, stîncă ce înghite cu lăcomie pămîntul arabil, apă în cele mai diverse tipare: un număr incredibil de lacuri, mii de fiorduri. Este impresionantă iscusința și munca locuitorilor acestor meleaguri de a croi drumuri în stînca munților, de a sili cascadele să alimenteze centralele electrice, de a induci povîrnișurile abrupte. Încă de acum un mileniu, norvegienii erau vestiți ca navigatori pricepuți, pescari și vînători de balene încercați. Iar realizările dobîndite în permanenta lor încleștare cu forțele potrivnice ale naturii de către urmașii de astăzi ai vikingilor sînt remarcabile: cea mai ridicată producție din lume de energie electrică pe cap de locuitor, industriile electronică, electrometalurgică și electrochimică deosebit de dezvoltate, locul patru pe plan mondial în privința tonajului flotei comerciale etc.

În ultimii ani o nouă industrie este în plină dezvoltare — industria hidrocarburilor, bazată pe depistarea și valorificarea petrolului din adîncurile Mării Nordului, lucrări care au necesitat investiții de 20 miliarde coroane, sumă ce va fi amortizată în curînd deoarece se estimează că veniturile realizate de pe urma exploatării petrolului vor fi în 1982 de circa 22 miliarde coroane.

Dornice de a trăi într-un climat de pace și colaborare, România și Norvegia dezvoltă raporturi de prietenie, bazate pe egalitate și respect reciproc. Înscrîndu-se pe coordonatele unei evoluții pozitive, relațiile româno-norvegiene s-au materializat în diverse forme de cooperare, corespunzînd pe deplin intereselor ambelor țări și popoare, ale păcii și înțelegerii internaționale.

R. ȚEPEȘ

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

VIZITA PREȘEDINTELUI I. B. TITO ÎN U.R.S.S.

Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele U.C.I., a sosit miercuri la Moscova într-o vizită de prietenie și pentru o scurtă perioadă de odihnă, anunță agenția T.A.S.S. La sosire, a fost întîmpinat de Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al PC.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

● LA PRAGA s-au desfășurat lucrările Congresului Uniunii Femeilor Cehoslovace, care a dezbătut sarcinile organizației.

Congresul a ales pe Marie Kabrheleva în funcția de președintă a uniunii.

Din țara noastră la congres a participat Aurelia Dănilă, membră a Biroului Executiv al Consiliului Național al Femeilor din România.

PRECIZĂRI ALE SENATORULUI E. KENNEDY

Senatorul Edward Kennedy a reafirmat, marți, că nu va candida la președinția Statelor Unite, la viitoarele alegeri prezidențiale din 1980. El a precizat că se așteaptă ca Partidul Democrat să reinvestească pe președintele Jimmy Carter pentru reînnoirea mandatului său, declarînd că îi va acorda acestuia tot sprijinul.

● LA ATENA AU ÎNCEPUT lucrările celei de-a III-a Conferințe a reprezentanților organizațiilor progresiste și socialiste din țări situate în bazinul Mării Mediterane. Pe agenda de lucru figurează probleme privind lupta pentru pace și securitatea popoarelor, întărirea independenței naționale a țărilor din zona Mediteranei, lărgirea colaborării dintre forțele progresiste ale acestei zone. De asemenea, o atenție specială va fi acordată legăturilor economice și culturale dintre țările mediteraneene.

Conferința va dura pînă la 18 mai.

MANIFESTĂRI CULTURALE ROMÂNEȘTI

● VARȘOVIA — În cadrul „Zilelor Bucureștiului la Varșovia" la redacția revistei „Szpilki" a avut loc vernisajul unei expoziții de grafică și caricatură românească pe teme de ecologie, organizată cu revista „Urzica".

● ROMA — La Biblioteca română din Roma a fost organizată o manifestare culturală în cadrul căreia prof. Bruno Mazzoni de la Universitatea din Calabria a vorbit despre opera poetului Tudor Arghezi.

Totodată, au fost recitate poezii din opera lui Tudor Arghezi în lectura poetei Rosa Barbieri.

Cu același prilej, Ștefan Delureanu, scriitor, doctor în științe istorice, a ținut o comunicare pe tema „Italia din perioada Unirii în literatura populară românească".

PENTRU CURMAREA ACTIVITĂȚILOR NEONAZISTE

Neofaciștii italieni au comis, în aceste zile premergătoare alegerilor generale anticipate, noi acte provocatoare, cu scopul de a incorda atmosfera politică din țară. Astfel, în orașul Rieti, un grup de neofaciști a molestat mai mulți membri ai Federației Tineretului Comunist Italian care răspîndeau afișe electorale. În capitala țării, extremiști de dreapta au aruncat sticle cu lichid incendiar asupra sediului unei secții a P.C.I.

La Torrice, în provincia Frosinon, neofaciștii au incendiat clădirea unei secții a Partidului Comunist. În semn de protest față de provocările din această localitate a fost organizată o manifestație antifascistă.

● MIERCURI, la Geneva a avut loc o întîlnire a conducătorilor delegațiilor U.R.S.S. și S.U.A. participante la convorbirile privind limitarea armamentelor strategice ofensive, anunță agenția T.A.S.S.

PETROLUL IRANIAN

Iranul a produs în medie 4,1 milioane barili de țiței pe zi în perioada 5—11 mai, a anunțat Compania națională iraniană a petrolului.

Se precizează că, din această cantitate, 3,3 milioane barili au fost exportați — din care 120 000 barili în produse rafinate —, iar 750 000 barili de petrol au fost consumați pe plan intern.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

Radiație misterioasă

Pentru întîia oară, în urmă cu puțin timp, unul dintre fenomenele astronomice cele mai ciudate — o emisie de raze X — a putut fi observată de specialiști cu ajutorul unui telescop montat la bordul satelitului științific american „Heao-2". Sursa acestor radiații o constituie o serie de obiecte cosmice cu diametrul de cel puțin 50 de kilometri. Fapt surprinzător, radiațiile emise brusc, la diferite intervale de timp, ating o putere energetică echivalentă cu cea produsă de Soare într-o săptămînă. Deși este urmărit de mai bine de trei ani, acest fenomen păstrează încă o taină desăvîrșită asupra sursei care le generează.

Savanții rămîn însă optimiști. Întrucît radiația are un caracter permanent, se speră că, prin urmărirea atentă a acesteia, viitorul va aduce noi dezvăluiri într-una din cele mai tulburătoare taine ale infinitului spațiu cosmic.

„Record"

Știați că există un festival al mîncătorilor de stridii? Este organizat în localitatea australiană Merimbula, pe coasta sudică a statului New South Walles. Cîștigătorul ultimei ediții, Ron Hassen, pretinde ca numele său să fie trecut în celebra carte a recordurilor năstrușnice „Guiness Book of Records". Motivul: a reușit, în cinci minute, să înghurgiteze nu mai puțin de 475 de stridii, depășind net vechiul record, care era doar de 218 stridii.

Onomastică japoneză

Japonezii afirmă că, în ceea ce privește cifra numelor de familie, țara lor ocupă primul loc în lume. Dacă în Marea Britanie, de pildă, există 15—16 mii de nume, în Finlanda 60 de mii, în Japonia numărul acestora întrece 100 de mii. Cu ajutorul unui calculator a fost întocmită

de toate

o listă cu nume nipone care va fi editată sub forma unui dicționar onomastic.

Impresioniști... la licitație

O importantă colecție de picturi impresioniste, evaluată la circa trei milioane de lire sterline, urmează să fie vîndută la licitație la Londra, la începutul lunii viitoare. Este vorba de 26 de lucrări realizate de Van Gogh, Toulouse-Lautrec, Cezanne, Renoir, Matisse Pissaro, Dufy, Utrillo și Bonnard. Fapt inedit, două dintre lucrări — una semnată de Van Gogh și alta de Toulouse-Lautrec — nu și-au schimbat proprietarul de o jumătate de veac, acest amănunt urmînd să constituie o atracție în plus pentru amatori în contextul în care de mai multe decenii operele acestor pictori fac obiectul a numeroase tranzacții.

Vaza de Warwick în Anglia

Orașul Glasgow, din Marea Britanie, a reușit să colecteze, prin subscripție publică, 250 000 lire sterline, sumă necesară pentru răscumpărarea celebrei Vaze de Warwick, achiziționată acum doi ani de „Metropolitan Museum" din New York. „Sîntem foarte mulțumiți că am reușit să păstrăm vaza pentru Marea Britanie", a declarat Alasdair Aula, cercetător la muzeul din Glasgow.

Vaza, o sculptură monumentală în marmură, în greutate de nouă tone, datează de peste 200 de ani, avînd între elementele ornamentate fragmente de decorațiuni descoperite pe locul vilei împăratului roman Adrian, la drenarea lacului ce acoperea ruinele acesteia, la sfîrșitul secolului XVIII. Celebra operă de artă s-a aflat la Castelul Warwick, din centrul Angliei, pînă în anul 1977, cînd lordul Brooke a vîndut-o, din motive fiscale, unor colecționari din Londra, care, la rîndul lor, au revîndut-o muzeului din New York. Guvernul britanic a refuzat însă eliberarea autorizației de export, permițînd organizarea subscripției publice în vederea răscumpărării acestei opere de artă.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel: 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 București, str. 13 Decembrie nr. 3.

40 362